

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om kommunal og amtskommunal administration m. v.

(Bekæmpelse af dobbeltadministration).

Fremsat den 28. februar 1974 af indenrigsministeren.

Kapitel 1.

Landbrugsministeriets forretningsområde.

§ 1.

I lov om arbejderboliger på landet, jfr. lovbekendtgørelse nr. 238 af 27. maj 1971, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, udgår nr. 3.
Nr. 4-11 bliver herefter til nr. 3-10.

2. § 2, *stk. 3, 2. pkt.*, ophæves.

§ 2.

I lov nr. 259 af 27. maj 1950 om hegn som ændret ved § 54 i lov nr. 213 af 4. juni 1965 og § 11 i lov nr. 175 af 30. april 1969 udgår i § 27, *stk. 2*: „med amtsrådets samtykke“.

§ 3.

I lov nr. 129 af 28. april 1955 om jordfordeling mellem landejendomme som ændret ved § 36 i lov nr. 181 af 28. april 1971 ændres i § 9, *stk. 1* „der foreligger en af matrikelmyndighederne tiltrådt attest fra vedkommende kommunalråd om“ til: „matrikelmyndighederne finder“.

§ 4.

I lov nr. 533 af 13. december 1972 om salg af frugt og gartneriprodukter ved frivillig offentlig auktion udgår i § 1, *stk. 3, 3. pkt.*: „for kommunen eller“.

Indenrigsmin. j. nr. 1973/180/7-35-2.

Kapitel 2.

Indenrigsministeriets forretningsområde.

§ 5.

I lov om valg til folketinget, jfr. lovbekendtgørelse nr. 366 af 10. august 1970 som ændret ved § 2 i lov nr. 445 af 5. oktober 1971, lov nr. 59 af 15. marts 1972 og § 2 i lov nr. 286 af 23. maj 1973, ophæves § 82, *stk. 2-4*.

§ 6.

I lov nr. 217 af 19. maj 1971 om børnetandpleje ophæves § 3 og § 6, *stk. 2 og 3*.

§ 7.

I lov nr. 194 af 24. maj 1972 om fremgangsmåden ved ændring af landets inddeling i kommuner og amtskommuner foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 2*, og § 2, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres „det folketingsudvalg, der er nævnt i § 4,“ til: „folketingets kommunaludvalg“.

2. § 4 ophæves.

3. I § 7, *stk. 2, 1. pkt.*, udgår: „og vedkommende amtsråd“, og i *stk. 4*, ændres „stk. 2, 2. pkt., og stk. 3“ til: „stk. 2 og 3“.

4. I § 9, *stk. 3*, ændres „folketingsudvalget“ til: „folketingets kommunaludvalg“.

§ 8.

I lov nr. 266 af 7. juni 1972 om skolelægeordning ophæves § 5.

Kapitel 3.

Boligministeriets forretningsområde.

§ 9.

I byggeloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 361 af 17. juli 1972, foretages følgende ændringer:

1. §§ 9 og 10 og overskrifterne til paragraferne ophæves.

2. I § 66 udgår: „, § 9, stk. 2-3“.

3. § 67 og overskriften til paragraffen ophæves.

Stk. 2. Bestemmelser i bygningsvedtægter og administrationsvedtægter om bygningsråd og amtsbygningsråd ophæves.

§ 10.

I § 26, *stk. 8*, i lov om midlertidig regulering af boligforholdene, jfr. lovbekendtgørelse nr. 362 af 21. juli 1972, ændres „3 år“ til: „4 år“.

Stk. 2. Beskikkelser af formænd, medlemmer og suppleanter, der har fundet sted i april kvartal 1974, har gyldighed i indtil 4 år.

§ 11.

§ 2, 2. *pkt.*, i lov nr. 288 af 18. juni 1969 om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene, § 2, *stk. 2*, i lov nr. 246 af 9. juni 1970 om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene og § 2, *stk. 2*, i lov nr. 60 af 15. marts 1972 om ændring af lov om ejerlejligheder ophæves.

Kapitel 4.

Ministeriet for offentlige arbejders forretningsområde.

§ 12.

I lov nr. 140 af 25. marts 1970 om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje foretages følgende ændringer:

1. I § 6 indsættes efter *stk. 1* som nyt *stk.*:

„*Stk. 2.* Forpligtelser efter § 5 kan dog pålægges ejerne af ejendomme ved veje og

stier, der er led i et samlet vejsystem til udelukkende eller overvejende trafikbetjening af et udstykningsområde.“

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

2. § 21, *stk. 3*, affattes således:

„*Stk. 3.* § 12, *stk. 1*, i lov af 14. december 1857 indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København med senere ændringer, lov nr. 158 af 13. april 1938 om snekastning med senere ændringer samt §§ 53 og 54 i lov om bestyrelsen af offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 342 af 9. december 1964, ophæves.“

§ 13.

I lov om offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 423 af 11. september 1972 som ændret ved § 2 i lov nr. 373 af 13. juni 1973, foretages følgende ændringer:

1. § 4, *stk. 1-3*, affattes således:

„§ 4. Ministeren for offentlige arbejder afgør klager over administrationen af denne lov og af forskrifter udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan dog efter forhandling med de kommunale organisationer bemyndige amtsrådene til at udøve den ministeren ved *stk. 1* tillagte beføjelse til efterprøvelse, for så vidt angår nærmere angivne grupper af beslutninger, truffet af kommunalbestyrelserne. Amtsrådenes afgørelser i henhold til sådan bemyndigelse kan ikke indbringes for ministeren.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutning, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan klagemyndigheden dog efter forud indhentet erklæring fra vejbestyrelsen se bort fra overskridelse af klagefristen.“

2. § 4, *stk. 4*, ophæves, og § 4, *stk. 5*, bliver herefter *stk. 4*. *Stk. 6*, der bliver *stk. 5*, affattes således:

„*Stk. 5.* Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.“

3. § 13 affattes således:

„**§ 13.** Når nye veje anlægges, og bestående veje ombygges, kan der træffes bestemmelse om, at vejene skal forbeholdes visse arter af offentlig færdsel. Bestemmelser, der angår hovedlandeveje og landeveje, skal godkendes af ministeren for offentlige arbejder efter samråd med justitsministeren, og bestemmelser vedrørende kommuneveje fastsættes efter forhandling med politiet.“

4. I § 23, stk. 1, udgår sidste punktum.

5. § 23, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* For så vidt en kommunevej skærer eller har forbindelse med en hovedlandevej eller landevej, skal de pågældende vejbestyrelser have lejlighed til at udtale sig.“

6. § 29, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„**§ 29.** Et kommunalt vejanlæg kan uden for områder, der er byzone, jfr. lov om by- og landzoner, eller uden for områder, der er omfattet af en godkendt dispositionsplan, kun optages på vejplanen med amtsrådets godkendelse.“

7. I § 34, stk. 4, ændres „en bebyggelse“ til: „bebyggelse m. v.“ og „sin jordlinie“ ændres til: „jordlinien“.

8. § 35, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Forinden bestemmelse træffes efter stk. 1 med hensyn til hovedlandeveje eller landeveje, skal de kommunale myndigheder, for så vidt angår hovedlandeveje til lige de amtskommunale myndigheder, i hvis område vejen forløber, have adgang til at udtale sig. Medfører bestemmelse efter stk. 1 ændringer i byplanmæssige dispositioner, der er godkendt af miljøministeren, kan bestemmelsen dog ikke gennemføres, medmindre denne samtykker deri.“

9. § 42 affattes således:

„**§ 42.** Vejbestyrelsen kan meddele undtagelse fra og ophæve bestemmelser truffet i medfør af §§ 34-35. For så vidt angår bestemmelser truffet i medfør af § 35 skal vejbestyrelsen, når undtagelse fra eller ophævelse af bestemmelserne i væsentlig grad vil berøre planerne for vejens udbygning, forin-

den indhente udtalelse fra de myndigheder, der har udtalt sig om byggeliniepålægget efter § 35, stk. 2.

Stk. 2. Vejbestyrelsen, for så vidt angår private fællesveje vejmyndigheden, kan meddele undtagelse fra bestemmelserne i §§ 39-40 efter retningslinier fastsat af ministeren for offentlige arbejder.“

10. § 50 og overskriften til § 50 ophæves.

11. § 81 og overskriften til § 81 ophæves.

12. § 97, stk. 2, ophæves.

13. § 104, stk. 4, ophæves, og *stk. 5* bliver herefter *stk. 4*.

14. I § 115, stk. 2, udgår: „og 50“.

§ 14.

I lov nr. 287 af 7. juni 1972 om grundejerbidrag til offentlige veje foretages følgende ændringer:

1. I § 8 ændres „forpligtelser efter § 5“ til: „vejbidrag“.

2. I § 9, stk. 1, ændres „kommunen“ til: „vejbestyrelsen“.

3. § 18, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Betalingsordninger efter *stk. 1* og garantiordninger efter § 14, skal fremgå af de kommunale ejendomsskatteopgørelser.“

4. § 20, stk. 1-3, affattes således:

„**§ 20.** Ministeren for offentlige arbejder afgør klager over administrationen af denne lov og af forskrifter udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan dog efter forhandling med de kommunale organisationer bemyndige amtsrådene til at udøve den ministeren ved *stk. 1* tillagte beføjelse til efterprøvelse, for så vidt angår nærmere angivne grupper af beslutninger, truffet af kommunalbestyrelserne. Amtsrådenes afgørelser i henhold til sådan bemyndigelse kan ikke indbringes for ministeren.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For

beslutninger, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan klagemyndigheden dog efter forud indhentet erklæring fra vejbestyrelsen se bort fra overskridelse af klagefristen.“

5. § 20, stk. 5, affattes således:

„Stk. 5. Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.“

§ 15.

I lov nr. 288 af 7. juni 1972 om private fællesveje foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 1-3, affattes således:

„§ 7. Ministeren for offentlige arbejder afgør klager over administrationen af denne lov og af forskrifter udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan dog efter forhandling med de kommunale organisationer bemyndige amtsrådene til at udøve den ministeren ved stk. 1 tillagte beføjelse til efterprøvelse, for så vidt angår nærmere angivne grupper af beslutninger, truffet af kommunalbestyrelserne. Amtsrådenes afgørelser i henhold til sådan bemyndigelse kan ikke indbringes for ministeren.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutninger, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan klagemyndigheden dog efter forud indhentet erklæring fra vejmyndigheden se bort fra overskridelse af klagefristen.“

2. § 7, stk. 5, affattes således:

„Stk. 5. Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.“

3. § 9, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Undtagelser meddeles af ministeren for offentlige arbejder efter indhentet udtalelse fra vedkommende vejmyndighed.“

4. § 12 affattes således:

„§ 12. Ministeren for offentlige arbejder udarbejder efter forhandling med Kommunernes Landsforening en standardvejvedtægt.

Stk. 2. Afvigelser fra standardvejvedtægten skal forelægges ministeren for offentlige arbejder til godkendelse.“

5. I § 13, stk. 2, udgår: „med amtsrådets godkendelse“.

6. I § 22, stk. 1, udgår nr. 5) og § 22, stk. 3, ophæves.

7. § 22, stk. 4, der bliver til stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter almindelige retningslinier for udarbejdelse og offentliggørelse af vejfortegnelserne.“

8. I § 31, stk. 1, udgår: „og panthavere“.

9. I § 52 indsættes efter „ejendom“: „eller afgørelse, truffet af en kommunalbestyrelse, et amtsråd eller hovedstadsrådet efter § 12, stk. 5, § 14, stk. 2, og § 15, stk. 1, i lov om vandforsyning“.

10. I § 54, stk. 1, udgår: „i Statstidende og“.

11. § 65, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Betalingsordninger efter stk. 1 og garantiordninger efter § 62, stk. 3, skal fremgå af de kommunale ejendomsskatteopgørelser.“

§ 16.

I lov nr. 293 af 23. maj 1973 om godstransport med motorkøretøjer affattes § 5, stk. 2, således:

„Stk. 2. Kommunalbestyrelser og andre myndigheder har pligt til at give vejtransportrådet de til bedømmelsen af ansøgerens forhold fornødne oplysninger.“

Kapitel 5.

Justitsministeriets forretningsområde.

§ 17.

I brandloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 469 af 24. september 1969, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 4, 3. pkt., udgår: „med justitsministerens godkendelse“.

2. I § 3, stk. 2, og stk. 3, 1. pkt., ændres „distriktsbrandinspektøren“ til: „Statens brandinspektion“.

3. § 7, stk. 1, affattes således:

„I hver kommune udnævner kommunalbestyrelsen en brandinspektør. Brandinspektøren kan være fælles for flere kommuner. Justitsministeren fastsætter regler om, hvilke betingelser der skal opfyldes af den, der udnævnes til brandinspektør.“

4. I § 7, stk. 2, ophæves 4. pkt.

5. I § 7, stk. 3, ændres „Den danske Købstadforening, De samvirkende Kommunalforeninger i Danmark og Foreningen „Bymæssige Kommuner““ til: „Kommunernes Landsforening“, og 3. pkt. ophæves.

6. I § 8, stk. 4, udgår: „dog at den almindelige aldersgrænse i § 7, stk. 2, nedsættes til 60 år for brandmandskabets vedkommende“.

7. I § 9, stk. 1, ændres „en central brand-skole“ til: „Statens brandskole“.

8. I § 13, stk. 2, ændres „distriktsbrandinspektøren“ til: „Statens brandinspektion“.

9. § 16, stk. 1, affattes således:

„Statens brandinspektion fører tilsyn med kommunernes brandvæsen og er rådgivende for myndighederne i spørgsmål vedrørende brandvæsenet.“

10. § 17 ophæves.

11. I § 18, stk. 1, 2. pkt., ændres „henholdsvis af Den danske Købstadforening, De samvirkende Kommunalforeninger og Foreningen „Bymæssige Kommuner““ til: „af Kommunernes Landsforening“, og 4. pkt. ophæves.

12. I § 18, stk. 2, ændres „en af de i stk. 1 nævnte kommunale organisationers repræsentanter“ til: „en af repræsentanterne for Kommunernes Landsforening“.

13. I § 32, stk. 3, 1. pkt., ændres „Den danske Købstadforening, De samvirkende Kommunalforeninger og Foreningen „Bymæssige Kommuner““ til: „Kommunernes Landsforening“, og 2. og 4. pkt. ophæves.

Kapitel 6.

Miljøministeriets forretningsområde.

§ 18.

I lov nr. 164 af 11. maj 1935 om skove som ændret ved lov nr. 497 af 8. december 1949, § 36 i lov nr. 213 af 4. juni 1965 og § 1 i lov nr. 247 af 9. juni 1967 foretages følgende ændringer:

1. § 25, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„Det udfyldte skema skal indsendes til den tilsynsførende med de private skove. Den tilsynsførende kan give skovejeren en frist på 4 uger til at tilvejebringe de i stk. 1 foreskrevne oplysninger.“

2. I § 25, stk. 3, ændres „Kommunalrådet“ til: „Den tilsynsførende med de private skove“.

§ 19.

I lov nr. 84 af 25. marts 1961 om sandflugtens bekæmpelse udgår i § 13, stk. 2: „med den overordnede klitmyndigheds godkendelse“.

§ 20.

I lov nr. 285 af 7. juni 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet som ændret ved lov nr. 291 af 23. maj 1973 affattes § 4, stk. 2, således:

„Stk. 2. Miljøministeren kan bemyndige amtsrådet til at give tilladelse efter regler

fastsat af ministeren. For arealer, der omfattes af lov om kystfredning, gives bemyndigelsen dog til kystinspektoratet. Ansøgninger skal offentliggøres, og afgørelse kan tidligst træffes 4 uger efter offentliggørelsen. Afgørelsen meddeles skriftligt til ansøgeren. Endvidere meddeles afgørelsen skriftligt eller ved offentliggørelse til enhver, der under behandlingen har rettet skriftlig henvendelse om sagen. Afgørelsen kan påklages til ministeren af ansøgeren og af enhver, der inden afgørelsen har rettet skriftlig henvendelse om sagen til amtsrådet, henholdsvis kystinspektoratet. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er offentliggjort eller meddelt den pågældende.“

Kapitel 7.

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 21.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1974, jfr. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Tidspunktet for ophævelse af § 6, stk. 3, i lov nr. 217 af 19. maj 1971 om børnetandpleje, jfr. § 6, fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 11 har virkning fra den 1. januar 1975.

Stk. 4. Bestemmelserne i §§ 12-15 træder i kraft den 1. oktober 1974. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter overgangsregler vedrørende disse bestemmelser.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Ved årsskiftet 1972-73 opstod en debat om afskaffelse af forskellige former for „dobbeltadministration“. Den kritik, som debatten affødte, blev i første række rettet imod tilfælde, hvor en kommunal myndigheds afgørelse skal behandles af en amtskommunal eller statslig instans, eller hvor amtskommunale afgørelser skal forelægges en statsmyndighed.

Folketinget drøftede i spørgetiden den 7. og 14. februar 1973 afskaffelsen af overflødig dobbeltadministration i forholdet mellem staten, kommunerne og amtskommunerne. (F.T. 1972-73, sp. 3548 ff og sp. 3879 ff). I marts 1973 blev der stillet forslag til folketingsbeslutning om forenkling af den kommunale administration (F.T. 1972-73, sp. 5430 ff). Der var ved disse lejligheder enighed om behovet for en undersøgelse af problemerne.

Spørgsmålet om forenkling af de administrative arbejdsgange har været rejst tidligere. Den 15. december 1972 blev der truffet beslutning om, at der i forbindelse med en gennemgang indenfor fire ministeriers forretningsområder af centralt fastsatte standarder og normer for offentlige serviceydelser skulle foretages en undersøgelse og vurdering af reglerne om godkendelse af kommunale dispositioner. Gennemgangen, der blev forestået af særlige arbejdsgrupper i undervisningsministeriet, ministeriet for kulturelle anliggender, socialministeriet og indenrigsministeriet, blev afsluttet i begyndelsen af 1973 og førte til lemper af standarder og normer samt visse forenklinger af administrative arbejdsgange, særlig vedrørende godkendelse af socialt institutionsbyggeri.

Beslutningen om at iværksætte en systematisk gennemgang af lovgivningen med henblik på at afskaffe overflødig dobbeltadministration blev truffet i forbindelse med en forhandling i februar 1973 mellem regeringen og de kommunale organisationer samt Københavns og Frederiksberg kommuner. Det blev aftalt at nedsætte fem arbejdsgrupper under henholdsvis boligministeriet, indenrigsministeriet, ministeriet for offentlige arbejder, socialministeriet og undervisningsministeriet.

De fem arbejdsgrupper blev ledet af en embedsmand fra vedkommende ministerium og bestod i øvrigt af medarbejdere fra de kommunale organisationer og kommuner, herunder Københavns og Frederiksberg kommuner, administrationsdepartemen-

tet, budgetdepartementet, indenrigsministeriet samt det pågældende fagministerium. Arbejdsgrupperne har foretaget en kritisk gennemgang af gældende kompetencefordelingsregler, hvorefter en administrativ afgørelse kan eller skal behandles i to eller flere led, d.v.s. bestemmelser især om godkendelse, tilsyn, ankeafgørelser, dispensationer, høringer og indberetninger, ligesom grupperne har videreført undersøgelserne af standarder og normer. Arbejdsgrupperne har som et resultat heraf peget på en række områder, hvor der i relation til den kommunale og amtskommunale forvaltning må antages at foreligge overflødig dobbeltadministration, og har i en del tilfælde fremsat konkrete forslag til forenklinger m.v. Arbejdsgruppen under indenrigsministeriet har gennemgået såvel ministeriets eget område som områder under de ministerier, for hvilke der ikke blev nedsat særlige arbejdsgrupper. De kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg kommuner har bidraget med materiale til arbejdsgruppernes overvejelser. Særlig bemærkes, at arbejdsgrupperne gennem Kommunerne Landsforening har modtaget henvendelser fra mere end 100 kommunalbestyrelser om tilfælde af overflødig eller uhensigtsmæssig administration.

Der er mellem regeringen og de kommunale organisationer m.v. enighed om, at det allerede opnåede resultat dokumenterer, at arbejdet bør fortsættes og have en mere permanent karakter. Regeringen agter derfor at oprette et kontaktorgan på embedsmandsplan mellem centraladministrationen og de kommunale organisationer, der skal samordne den fremtidige indsats.

Arbejdsgruppernes rapporter behandler problemer indenfor en væsentlig del af det eksisterende lov- og bekendtgørelsesstof m.v., ligesom rapporterne berører regelsæt, der endnu er under overvejelse eller udarbejdelse. Problemerne kan stort set opdeles i følgende fire hovedgrupper:

1. Adskillige problemer behandles i forvejen i udvalg, arbejdsgrupper eller i vedkommende departement. Det gælder eksempelvis reglerne om det almindelige tilsyn med kommunernes virksomhed, som på flere punkter har været fremhævet fra kommunalt hold som utidsvarende og administrativt belastende. Disse spørgsmål har nær sammenhæng med de overvejelser, der foregår i det af indenrigsministeriet nedsatte udvalg vedrørende den statslige administration på amtsplanet, hvorfor in-

denrigsministeriets arbejdsgruppe vedrørende dobbeltadministration ikke har inddraget dem i sine overvejelser. Som endnu et eksempel kan nævnes, at en række kommuner har efterlyst en forenkling af reglerne om beregning af sociale pensioner og bestemmelserne om beskatning af sociale ydelser. Beregningsreglerne i pensionslovgivningen og særreglerne for pensionister i boligsikringsloven og kilde-skatteloven behandles imidlertid for tiden i et underudvalg under arbejdsgruppen vedrørende en pensionsreform. Arbejdsgruppen vedrørende dobbeltadministration under socialministeriet har derfor ikke foretaget en detaljeret gennemgang af dette område, men blot henstillet, at den af kommunerne fremførte kritik indgår i pensionsarbejdsgruppens overvejelser.

2. En anden hovedgruppe består af de problemer, hvis løsning forudsætter en mere omfattende specialundersøgelse. Indenrigsministeriets arbejdsgruppe har således drøftet de gældende skattedelingsregler og reglerne om eftergivelse af indkomstskat og indstillet, at spørgsmålet om en forenkling heraf tages op til nærmere overvejelse. Socialministeriets arbejdsgruppe foreslår efter en drøftelse af reglerne om ansættelses- og normeringsspørgsmål, lønanvisning og lønberegning for daginstitutionspersonale, at der snarest optages forhandlinger om overførelse af socialstyrelsens kompetence på dette område til kommunerne.

3. En tredje hovedgruppe omfatter det betydelige antal lovbestemmelser og administrative forskrifter, der pålægger kommuner og amtskommuner at afgive oplysninger eller indsende indberetninger m.v. til statslige myndigheder. Danmarks Statistik har på foranledning af indenrigsministeriets arbejdsgruppe påtaget sig i samarbejde med de kommunale organisationer at foretage en gennemgang af samtlige disse regler for at opnå en større koordination samt en begrænsning i omfanget af de oplysninger, der indkræves.

4. Den sidste hovedgruppe omfatter de problemer, som arbejdsgrupperne konkret foreslår løst ved ændringer af lovgivningen, administrative forskrifter eller hidtidig administrativ praksis.

Arbejdsgruppernes forslag til lovændringer vedrører love under forskellige ministerier. En del af forslagene vil hensigtsmæssigt kunne gennemføres i tilknytning til andre forestående ændringer af vedkommende lovgivning. Det gælder f.eks. de forventede forslag til ændringer af lov om styrelsen af kommunernes skolevæsen og af virksomhed efter lov om fritidsundervisning m.v., forslag til lov om social bistand og lov om sygehuvæsenet.

Den del af rapporternes forslag til ændringer i lovgivningen, der ikke naturligt indgår i lovforslag, som af andre grunde kan forventes fremsat, er — i det omfang forslagene har kunnet tiltrædes af regeringen — samlet i nærværende lovforslag. Det drejer sig om ændringer af 22 love under landbrugsministeriets, indenrigsministeriets, boligministeriets, ministeriet for offentlige arbejders, justitsministeriets og miljøministeriets forretningsområder. Antallet af ændringer kan dog muligvis blive noget større under folketingets behandling af lovforslaget, idet udkast til ændringsforslag i et par tilfælde fortsat beror på udtalelser fra berørte organisationer m.v.

Den overvejende del af forslagene tilsigter forenklinger i den kommunale og amtskommunale beslutningsprocedure, navnlig ved afskaffelse af obligatoriske høringer og godkendelser. Det gælder således forslagene vedrørende lovgivningen under landbrugs- og miljøministerierne og forslagene til ændringer af lov om børnetandpleje og lov om skolelægeordning. Af de resterende forslag vedrører ændringerne af lov om civilforsvaret og lov om valg til folketinget afskaffelse af statslige refusioner af kommunale udgifter og dermed afskaffelse af den til refusionsberegningen og udbetalingen knyttede administration og kontrol. Forslagene til ændringer af byggeloven og vejlovgivningen tilsigter udvidelser i kommunalbestyrelsernes kompetence.

Herudover er der — blandt andet i forslagene til ændringer i vejlovgivningen og brandloven — medtaget forslag, der ikke direkte udspringer af dobbeltadministrationsgennemgangen, men som det er fundet praktisk at fremsætte, når den pågældende lovgivning alligevel foreslås ændret.

Lovforslagets gennemførelse vil medføre en ikke uvæsentlig forenkling af den kommunale, amtskommunale og statslige administration på de berørte områder. Der kan dog næppe foretages en opgørelse af de hermed forbundne direkte besparelser. Forslagene er af meget forskellig karakter, og der er i en del tilfælde tale om enkelt ekspeditioner, hvis antal varierer fra kommune til kommune.

Konsekvenserne af lovforslaget må imidlertid bedømmes i sammenhæng med de ændringer, som vil blive foreslået i en række lovforslag, der forventes fremsat i den kommende tid, og på baggrund af de ændringer i bekendtgørelser og cirkulærer, som vil blive foretaget som følge af arbejdsgruppernes indstillinger. Bekæmpelsen af mindre velbegrundet dobbeltadministration har således allerede i denne første etape et videre omfang end det, der fremgår af lovforslaget.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.**Til § 1.*

Bestemmelsen om, at kommunalbestyrelsen og to troværdige personer skal attestere, at ansøgeren er en ædruelig og hæderlig person, samt bestemmelsen om, at kommunalbestyrelsen skal bevidne de to attestanters troværdighed, findes overflødig og foreslås derfor ophævet.

Til § 2.

Bestemmelsen om, at der i en kommune med amtsrådets samtykke kan nedsættes to eller flere hegnsyn, foreslås ændret, således at kommunen alene træffer afgørelse herom. Herved opnås en praktisk forenkling af administrationen.

Til § 3.

Bestemmelsen om, at kommunalbestyrelsen skal attestere, at en ændret jordfordeling vil fremme en hensigtsmæssig jordfordeling, findes overflødig og foreslås derfor ophævet.

Til § 4.

Bestemmelsen om, at den repræsentant for kommunen, der skal afholde auktionerne, skal godkendes af landbrugsministeren foreslås ophævet, idet det må påregnes, at kommunen selv påser, at repræsentanten opfylder de krav, der må stilles til en auktionsleder.

Til § 5.

Efter de gældende regler refunderer staten en række kommunale udgifter ved folketingsvalg og folkeafstemninger. Staten udbetaler et tilskud til fremstilling af valgkort på 10 øre pr. vælger og refunderer de faktiske portoudgifter i forbindelse med udsendelse af valgkortene. Endelig yder staten ét diætbløb til valgstyrelser og tilforordnede vælgere for hver 200 vælgere, dog mindst et beløb der svarer til diæter for 5 valgstyrelser og tilforordnede vælgere for hvert afstemningssted. Ved refusionsberegningen i forbindelse med folkeafstemningen i 1972 androg det samlede refusionsbeløb ca. 4,6 mill. kr.

Proceduren i forbindelse med udbetalingen af tilskud og refusion er tilrettelagt således, at hver kommune snarest efter valg- eller afstemningsdagen opgør det beløb, der tilkommer den. Kommunens opgørelse sendes til amtmanden, der samlet opstiller og reviderer opgørelserne fra amtets kommuner. Indenrigsministeriet kontrollerer herefter de fra amtterne modtagne opgørelser og anviser tilskud og refusionsbeløb til de enkelte kommuner.

For at undgå denne relativt omfattende administration foreslås bestemmelserne ophævet.

Til § 6.

Efter børnetandplejelovens § 3 skal amtsrådet godkende overenskomster mellem to eller flere kommuner om etablering af fælles børnetandplejeordninger, ligesom amtsrådet skal godkende ændring i eller ophævelse af et sådant fællesskab.

Forslaget om ophævelse af § 3 er i overensstemmelse med en henstilling fra flertallet i indenrigsministeriets arbejdsgruppe vedrørende dobbeltadministration. Der henvises til bemærkningerne til § 8. Et mindretal (amtsrådsforeningens repræsentanter) var af den opfattelse, at man ikke bør søge godkendelsesbestemmelsen ophævet, forinden indholdet af den planlægning, der skal foregå i henhold til lovens § 6, stk. 3, (eventuelt socialstyrelseslovens § 11) er kendt i detaljer.

Forslaget om ophævelse af § 6, stk. 2, — hvorefter kommunen og amtskommunen skal udarbejde en årlig beretning om denne virksomhed på børnetandplejeområdet — er i overensstemmelse med en énstemmig henstilling fra arbejdsgruppen, der har givet udtryk for, at lovens § 6, stk. 1, indeholder tilstrækkelig hjemmel til administrativt at foreskrive en årlig beretning om kommunernes og amtskommunernes virksomhed inden for børnetandplejeområdet. Lovens § 6, stk. 2, vil derimod i sin nuværende affattelse kunne være til hinder for, at de årlige beretninger inkorporeres i indberetningssystemet i henhold til den sociale styrelseslovs § 15.

Forslaget om ophævelse af § 6, stk. 3, — hvorefter amtsrådene skal udarbejde udbygningsplaner for børnetandplejevirksohmheden — skyldes ønsket om at søge planlægningen af børnetandplejeområdet inkorporeret i den øvrige planlægning af det sociale og sundhedsmæssige område, som forventes at skulle finde sted i henhold til § 11 i den sociale styrelseslov. Under hensyn til, at § 11 i den sociale styrelseslov endnu ikke er sat i kraft, foreslås det i § 21, at ophævelsen af § 6, stk. 3, i børnetandplejeloven sker efter indenrigsministerens bestemmelse.

Til § 7.

I medfør af loven om fremgangsmåden ved ændring af landets inddeling i kommuner og amtskommuner kan indenrigsministeren efter indstilling fra et særligt inddelingsnævn gennemføre ændringer i den kommunale inddeling. Inddelingsnævnet består af repræsentanter fra de kommunale organisationer og indenrigsministeriet. Lovens kapitel 3 indeholder nærmere regler for inddelingsnævnets behandling af sagerne. Såfremt nævnet finder grundlag for en ændring af den kommunale eller amtskommunale inddeling, skal nævnet fremsætte et foreløbigt forslag herom, og dette forslag skal efter § 7, stk. 2, forelæg-

ges de berørte kommunalbestyrelser og vedkommende amtsråd til udtalelse. Inddelingsnævnet skal således forelægge alle sager for amtsrådet, herunder også ændringer, der kun berører den kommunale inddeling, men amtsrådet er på sin side kun forpligtet til at udtale sig, når det foreløbige forslag vedrører den amtskommunale inddeling. Der er næppe behov for at inddrage amtsrådet i behandlingen af de rent kommunale inddelingsændringer, og behandlingen af inddelings-sager foreslås derfor forenklet gennem en ophævelse af den obligatoriske høringsforskrift vedrørende disse sager, jfr. nr. 3.

Hvor det drejer sig om meget betydelige inddelingsændringer (jfr. lovens § 2, stk. 2) skal indenrigsministeren indhente tilslutning til inddelingsnævnets endelige forslag om ændringen fra et særligt folketingsudvalg på 17 medlemmer, der for hvert folketingsår og efter nyvalg nedsættes i henhold til lovens § 4. I betænkning af 31. august 1972 fra folketingsudvalget for forretningsordenen (FT 1971-72, till. B, sp. 3319-20) peges på det ønskelige i, at de beføjelser, der er henlagt til de eksisterende „uegentlige folketingsudvalg“, overføres til vedkommende stående folketingsudvalg. I overensstemmelse hermed foreslås det særlige folketingsudvalgs opgaver fremover henlagt til folketingskommunaludvalg, jfr. nr. 1, 2 og 4.

Til § 8.

Efter skolelægelovens § 5 skal amtsrådet godkende overenskomster mellem to eller flere kommuner om fælles skolelægeordning, ligesom ændring i eller ophævelse af et sådant fællesskab kræver amtsrådets godkendelse.

Forslaget om ophævelse af § 5 er i overensstemmelse med en henstilling fra indenrigsministeriets arbejdsgruppe vedrørende dobbeltadministration. Indenrigsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens opfattelse, hvorefter godkendelsesbestemmelserne ikke tilgodeser sådanne afgørende hensyn bl.a. med hensyn til sikring af de enkelte kommuners stilling ved sådanne fællesordningers ophævelse, at bestemmelsen bør opretholdes over for hensynet til en forenkling og billiggørelse af administrationen. Kommunerne vil dog naturligvis også i fremtiden have mulighed for — i overensstemmelse med de herom gældende almindelige regler — at løse deres forpligtelser på skolelægeområdet i form af fællesskaber.

Til § 9.

Ved landsbyggeloven af 1960 ophævedes de stedlige bygningskommissioner, og bygningsmyndigheden blev henlagt til kommunalbestyrelsen. For at sikre kommunalbestyrelsen fornøden faglig bistand

er der i medfør af lovens § 9 i hver kommune nedsat et rådgivende bygningsråd, bestående dels af medlemmer af kommunalbestyrelsen, dels af personer med særlig sagkundskab i bygningsmæssig, byplanmæssig, brandmæssig og hygiejnisk henseende. En repræsentant for arbejdstilsynet er desuden medlem af bygningsrådet, og politimesteren og embedslægen skal på begæring være medlem.

I medfør af lovens § 10 er en tilsvarende ordning indført for amtskommunerne, hvor der er nedsat rådgivende amtsbygningsråd med tilsvarende sagkundskab.

Da byggeloven fra 1. juli 1972 blev udvidet til at omfatte Frederiksberg kommune, indførtes en lignende ordning i denne kommune, jfr. lovens § 67.

Efter kommunalreformens gennemførelse er kommunernes og amtskommunernes byggeadministration blevet væsentligt udbygget. Praktisk talt overalt er der etableret faste kommunale udvalg (tekniske udvalg), ligesom der rådes over sagskyndige tekniske forvaltninger. På baggrund af denne udvikling skønnes det ikke påkrævet at opretholde de rådgivende bygningsråd og amtsbygningsråd. I overensstemmelse med de i de indledende bemærkninger omtalte forslag til forenkling af administrationen foreslås rådene herefter ophævet.

I det omfang, særlig sagkundskab og koordination på specielle områder måtte være påkrævet, kan samarbejde mellem bygningsmyndighederne og de pågældende myndigheder etableres enten lokalt eller på grundlag af samarbejdsbestemmelser udfærdiget af boligministeren efter forhandling med vedkommende fagministre med hjemmel i lovens § 11, stk. 5.

Til § 10.

Formanden for huslejenævn beskikkes af amtmanden (i København Overpræsidenten), og de to øvrige medlemmer af nævnet vælges af kommunalbestyrelsen efter indstilling af henholdsvis de større grundejerforeninger og de større lejerforeninger i kommunen. På tilsvarende måde foretages valg af medlemmer af boligansvaringsudvalg. En forlængelse af medlemmernes funktionsperiode fra 3 til 4 år vil betyde en administrativ lettelse, idet perioden herefter svarer til kommunalbestyrelsens funktions-tid.

Under hensyntagen til det ønskelige i, at den kommunale valgperiode allerede får gyldighed for de huslejenævne, der udnævnes af de nyvalgte kommunalbestyrelser i april kvartal 1974, foreslås indsat en bestemmelse i stk. 2, hvorefter også disse huslejenævns valgperiode forlænges i indtil 4 år.

Til § 11.

Ved de siden 1969 gennemførte begrænsninger i adgangen til at opdele beboelsesbygninger i ejerlejligheder har det stedse været således, at opdeling har kunnet ske efter de hidtil gældende regler, hvis ejeren havde bestilt opdeling hos landinspektør inden pågældende ændringsforslags fremsættelse i folketinget.

Det vil imidlertid være ønskeligt at få afsluttet verserende overgangssager af denne art, hvorfor det foreslås, at overgangsreglerne kun kan benyttes indtil udgangen af 1974, jfr. § 21, stk. 3.

Til § 12.

Til nr. 1.

Ved den foreslåede ændring tilvejebringes der hjemmel til i byer og bymæssige bebyggelser at pålægge ejere af ejendomme, der grænser til en *facadeløs* vej eller sti at foretage snerydning, glatføreforanstaltninger og renholdelse af fortov og sti ud for deres ejendom i de tilfælde, hvor den facadeløse vej eller sti er led i et samlet færdselssystem til udelukkende eller overvejende betjening af et udstykningsområde.

En bestemmelse af tilsvarende indhold blev efter forslag fra kommunernes landsforening gennemført ved den i 1971 vedtagne lov om grundejerbidrag til offentlige veje § 6, stk. 2, og ændringen foreslås i konsekvens heraf således, at princippet om overensstemmelse mellem forpligtelser efter vejbidragsloven og efter loven om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje i videst mulige omfang opretholdes.

Til nr. 2.

Ved en fejl er den først anførte lovbestemmelse ikke blevet ophævet tidligere.

Til § 13.

Til nr. 1, 2, 10, 11, 13 og 14.

Ved ændringsforslagene ændres den hidtidige klageadgang efter §§ 4, 50, 81 og 104, stk. 4, for så vidt angår kommunalbestyrelsernes administration af loven. Efter den nugældende ordning gælder der med hensyn til de kommunale afgørelser, som typisk påklages, en toinstansordning, således at amtsrådet er 1. klageinstans og ministeren for offentlige arbejder 2. klageinstans. Ved ændringerne, der er foreslået af ministeriet for offentlige arbejders gruppe vedrørende dobbeltadministration, afskaffes den „dobbelt“ klageadgang i relation til kommunale beslutninger efter vejloven. Amtsrådene udgår som klagemyndighed og ministeriet for offentlige arbejder er herefter eneste klagemyndighed.

Forslaget medfører en administrativ forenkling og en lettelse for den kommunale vejadministration. Ministeriet er i forvejen eneste klagemyndighed i forhold til de to andre vejbestyrelser, amtsrådene og vejdirektoratet.

Der bliver derfor kun i begrænset omfang tale om en meradministration i ministeriet, der desuden hidtil har udøvet en rådgivende virksomhed over for amtsrådene under disses behandling af kommunale klagesager, og i forvejen har fået kommunale klagesager forelagt som klagemyndighed i 2. instans.

I overensstemmelse med arbejdsgruppens forslag er der ved § 4, stk. 2, åbnet mulighed for at bemyndige amtsrådene til som sidste administrative myndighed at afgøre klager over nærmere angivne grupper af kommunale beslutninger. Der er herved særlig tænkt på områder, hvor der kun i begrænset omfang indgår spørgsmål om det lovmæssige grundlag for beslutningen, men i højere grad skønmæssige overvejelser af teknisk natur. Som typisk eksempel kan nævnes klager over kommunale byggeliniepålæg.

Da der har vist sig at være et behov for hjemmel for at se bort fra klagefristen i loven, er der ved forslagets nr. 1 (§ 4, stk. 3, sidste pkt.) foreslået en udtrykkelig bestemmelse herom.

Til nr. 3.

Ved ændringen tydeliggøres det, at reglen alene finder anvendelse ved nyanlæg og ombygning af veje, men ikke ved bestående veje, der er omhandlet i færdselslovens § 57, stk. 3.

Til nr. 4.

Ændringen, der er foreslået af arbejdsgruppen, medfører, at den gældende bestemmelse om, at anlæg og nedlæggelse af kommuneveje og optagelse af private fællesveje og almene veje som kommuneveje skal godkendes af amtsrådet, bortfalder.

Til nr. 5.

Arbejdsgruppen har anbefalet ophævelse af den gældende bestemmelse i § 23, stk. 2, hvorefter vejdirektoratet skal have lejlighed til at udtale sig om de under nr. 4 nævnte kommunale beslutninger for så vidt kommunevejen skærer eller har forbindelse med en hovedlandevej. Arbejdsgruppen har herved henvist til, at bestemmelserne i lovens § 70, stk. 2, og § 71, stk. 5, giver tilstrækkelig sikkerhed for, at vejdirektoratet får mulighed for at tilgodese eventuelle hovedlandevejshensyn.

Ministeriet er imidlertid af den opfattelse, at det er bedre stemmende med lovens øvrige bestemmelser, der foreskriver forudgående indhentelse af

udtalelse fra andre berørte vejbestyrelser, generelt at bestemme, at kommunerne skal indhente udtalelse fra vejbestyrelserne for de overordnede veje — vejdirektoratet for hovedlandeveje og amtsrådene for landeveje — såfremt kommunevejen skærer eller har forbindelse med den overordnede vej. Herved sikres det, at vejbestyrelserne for de overordnede veje får mulighed for at fremkomme med relevante synspunkter og for at varetage hensynet til trafikken og færdselssikkerheden på disse veje.

Til nr. 6.

Ændringen, der er i overensstemmelse med indstilling fra arbejdsgruppen, medfører, at optagelse af kommunale vejanlæg på kommunens vejplan, der hidtil kun har kunnet ske med amtsrådets godkendelse, fremtidig kun skal godkendes af amtsrådet i områder, der ligger uden for byzone eller uden for områder, der er omfattet af en godkendt dispositionsplan.

I de fleste tilfælde vil amtsrådene i forvejen være bekendt med den kommunale vejplanlægning i forbindelse med behandling af de forskellige kommunale planforslag, herunder også vejplanforslag, der forudsættes offentliggjort efter lovens § 31.

Til nr. 7.

Ændringen tydeliggør, at også anlæg af den i lovens § 34, stk. 3, omhandlede art omfattes af kravet om tilbagerykning.

Til nr. 8 og 9.

Ændringerne er foreslået af arbejdsgruppen. Forslaget under nr. 8 medfører, at byggeliniebeslutninger vedrørende kommuneveje ikke skal forelægges vejbestyrelserne for de overordnede veje (amtsrådet, vejdirektoratet). Dette er en konsekvens af ændringsforslagene under nr. 4 og 5.

Forslaget under nr. 9 betyder en administrativ forenkling derved, at dispensationer fra byggeliniebestemmelser og ophævelse af sådanne bestemmelser fremtidig kun skal forelægges de myndigheder, der har udtalt sig om byggeliniepålægget efter § 35, stk. 2, såfremt beslutningen om at dispensere fra byggelinien eller at ophæve denne i væsentlig grad vil berøre planerne for vejens udbygning.

Det betegner ligeledes en forenkling, at der efter forslaget under nr. 9, (stk. 2) umiddelbart tillægges vejbestyrelserne (vejmyndighederne) adgang til at meddele undtagelser fra hjørneafskæringsbestemmelserne efter retningslinier fastsat af ministeren for offentlige arbejder.

Til nr. 12.

Efter bestemmelsen i § 97, stk. 2, skal amtsrådet godkende de kommunale vejbestyrelses anlæg og nedlæggelse af offentlige stier.

Efter forslag fra arbejdsgruppen foreslås bestemmelsen ophævet, jfr. i øvrigt bemærkningerne til nr. 4 og 5.

Til § 14.

Til nr. 1 og 2.

Ved ændringerne berigtiges en fejlagtig lovtekst.

Til nr. 3.

Bestemmelsen er efter ønske fra kommunal side ændret.

Til nr. 4 og 5.

Der henvises til bemærkningerne til § 13, nr. 1 m.fl. Ændringen under nr. 5 er redaktionel.

Til § 15.

Til nr. 1 og 2.

Der henvises til bemærkningerne til § 13, nr. 1 m.fl. Ændringen under nr. 2 er redaktionel.

Til nr. 3.

Efter den gældende affattelse af § 9, stk. 2, har amtsrådet været beføjet til at meddele undtagelser fra loven for så vidt angår kommunernes administration af denne. Da amtsrådene efter de foreslåede ændringer af privatvejsloven ikke i øvrigt vil have beføjelser med hensyn til administration af denne lov, foreslås det, at stk. 2 ændres således, at undtagelser fra loven i alle tilfælde kun kan meddeles af ministeren for offentlige arbejder. Bestemmelsen er i øvrigt kun tænkt som en sikkerhedsbestemmelse, der skal give mulighed for at fravige lovens bestemmelser, hvor disse i det enkelte tilfælde vil føre til åbenbart urimelige resultater.

Til nr. 4.

Efter § 12, stk. 1, har amtsrådet skullet stadfæste kommunale vejvedtægter. Arbejdsgruppen har anbefalet, at denne stadfæstelse bortfalder som overflødig. Ændringsforslaget er i overensstemmelse hermed.

Til nr. 5.

Ifølge bestemmelsen i § 13, stk. 2, skal amtsrådet godkende kommunalbestyrelsens beslutning om, at reglerne i lovens afsnit III skal finde anvendelse uden for byzone. Efter anbefaling fra arbejdsgrup-

pen foreslås kravet om amtsrådets godkendelse ophævet.

Til nr. 6.

Ved ændringen af § 22, stk. 1, foreslås de nuværende 5 vejklasser forenklet til 4 vejklasser, idet stier, som efter § 5 kan inddrages under lovens regler, og som hidtil har skullet klassificeres i en særskilt klasse V, herefter må klassificeres under en af de 4 klasser, alt efter deres betydning. Ved ophævelsen af § 22, stk. 3, bortfalder i overensstemmelse med arbejdsgruppens forslag kravet om, at der til klassificering af en privat fællesvej i klasse I kræves samtykke af amtsrådet, i Frederiksberg kommune af ministeren for offentlige arbejder.

Til nr. 7.

Bestemmelsen foreslås ved ændringsforslaget formuleret som den tilsvarende bestemmelse i lov om offentlige veje § 8, stk. 3.

Til nr. 8.

I § 31, stk. 1, er det bestemt, at meddelelse om udlæg af privat fællesvej skal tilsendes også panthavere. Bestemmelsen kan medføre en administrativ byrde, og da afgørende grunde ikke taler for at opretholde bestemmelsen, foreslås den i overensstemmelse med arbejdsgruppens forslag ophævet.

Til nr. 9.

Bestemmelsen er en følge af ændringer i vandforsyningsloven og er udformet svarende til den formulering, som lov om offentlige veje § 106, stk. 1, fik i forbindelse med den nævnte lovændring.

Til nr. 10.

Efter den gældende bestemmelse i § 54, stk. 1, skal beslutning om nedlæggelse af private fællesveje kundgøres i Statstidende. Denne forskrift bortfalder i overensstemmelse med forslag fra arbejdsgruppen. Bestemmelsen harmonerer herefter med de tilsvarende bestemmelser i lov om offentlige veje om nedlæggelse af offentlige veje og almene veje, jfr. lovens kap. 9.

Til nr. 11.

Der henvises til bemærkningen til § 14, nr. 3.

Til § 16.

Til udførelse af godskørsel for fremmed regning med visse motorkøretøjer kræves en tilladelse fra en central myndighed, vejtransportrådet. Inden vejtransportrådet træffer afgørelse, skal rådet efter lovens § 5, stk. 2, indhente en udtalelse fra den kommunalbestyrelse, inden for hvis område ansøgeren har sit forretningssted.

Baggrunden for bestemmelsen i § 5, stk. 2, om obligatorisk høring af kommunalbestyrelsen er først og fremmest et ønske om at få materiale til belysning af ansøgerens kvalifikationer. En sådan høring kan også tjene det formål at få belyst, hvorvidt godskørselsbehovet er dækket inden for de forskellige lokale områder.

Den arbejdsgruppe, der af ministeriet for offentlige arbejder har været nedsat til at gennemgå ministeriets lovgivning m.v. med henblik på at afskaffe sådanne former for dobbeltadministration, der i relation til den kommunale og amtskommunale forvaltning måtte anses for overflødige, har i sin indstilling foreslået, at den obligatoriske høringsforskrift ophæves og, såfremt der findes behov derfor, erstattes af en bestemmelse, hvorefter kommunale eller statslige myndigheder er pligtige efter anmodning af udtale sig i sager om tilladelse til godskørsel for fremmed regning.

Der kan opstå behov for vejtransportrådet for at få materiale til belysning af en ansøgers kvalifikationer, og forslaget indeholder derfor en bestemmelse, hvorefter der tillægges kommunale og statslige myndigheder — f.eks. den lokale politimyndighed — en pligt til i de tilfælde, hvor vejtransportrådet skønner det nødvendigt, at afgive oplysninger til brug ved bedømmelsen af ansøgerens forhold.

Til § 17.

I pkt. 1 foreslås kravet om, at justitsministeriet skal godkende valget af et kommunalbestyrelsesmedlem som formand for brandkommissionen, ophævet. I pkt. 3 foreslås bestemmelsen om, at der forinden udnævnelse som brandinspektør skal indhentes en udtalelse fra distriktsbrandinspektøren, ophævet. I stedet foreslås indsat en regel om, at justitsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om, hvilke betingelser en brandinspektør skal opfylde. Bestemmelserne om aldersgrænse og dispensation herfra for brandinspektører og brandfogeder foreslås ophævet, jfr. pkt. 4 og 6. Forslagene i pkt. 2, 7, 8, 9 og 10 vedrører redaktionelle ændringer som følge af oprettelsen i 1965 af Statens brandskole og i 1971 af Statens brandinspektion. Forslaget til pkt. 9 indebærer tillige, at politimesteren udgår som tilsynsmyndighed med brandvæsenet i kommu-

ner uden brandkommission. Forslagene til pkt. 5, 11, 12 og 13 vedrører redaktionelle ændringer som følge af ændringer i de kommunale organisationer.

Til § 18.

Indsendelse af skemaer til brug ved begæring om fredskovskonstatering gennem kommunalrådene har i praksis vist sig upåkrævet, da kommunerne i almindelighed ikke har oplysninger til belysning af spørgsmålet om, hvorvidt et areal er undergivet fredskovspligt. Den i forslaget foreskrevne indsendelse gennem den tilsynsførende med de private skove svarer til mangeårig administrativ praksis, hvor kommunerne har indsendt skemaerne til landbrugsministeriet gennem den tilsynsførende.

Til § 19.

Bestemmelsen om, at den overordnede klitmyndighed skal godkende sandflugtskommissionens antagelse af klitfogeder, foreslås ophævet, da den aldrig har haft praktisk betydning.

Til § 20.

Forslaget tilsigter en forenkling af proceduren ved ansøgninger om tilladelser til råstofudnyttelse. Forenklingen sker ved, at amtsrådene fritages for obligatorisk at skulle offentliggøre deres afgørelser og i stedet får valgfrihed med hensyn til, hvorledes ansøgeren og andre klageberettigede skal underrettes.

Lovforslagets bestemmelser sammenholdt med gældende bestemmelser.

Gældende formulering.

*Lov om arbejderboliger på landet, jfr. lovbe-
kendtgørelse nr. 238 af 27. maj 1971.*

§ 2. For at opnå garanti for lån og bolig-
driftslån efter reglerne i kapitel IV må ved-
kommende ansøger:

- 1) være myndig og have dansk, finsk, islandsk, norsk eller svensk indfødsret,
- 2) som regel ikke være over 55 år gammel,
- 3) fremskaffe en attest fra kommunalbestyrelsen og to med hans forhold nøje kendte, troværdige personer for at være en ædruelig og hæderlig person,
- 4) ikke ved egne midler kunne komme i besiddelse af en bolig af den i denne lov omhandlede art,
- 5) være beskæftiget ved normalt forefaldende arbejde på landet — hvorved forstås, at ansøgeren gennem længere tid har haft og stadig søger sit udkomme helt eller fortrinsvis ved sædvanligt lønarbejde ved jordbrug eller ved hermed økonomisk ligestillet lønarbejde ved andre arbejdssteder beliggende uden for bymæssig bebyggelse —,
- 6) i det sidste år enten have haft fast bopæl i den kommune, hvor han ansøger om byggegrund, eller have haft sit arbejde i vedkommende kommune og
- 7) være i stand til, dersom støtte ydes ham, at lade de foreskrevne byggearbejder udføre samt efter sine hidtidige forhold antages i det hele at kunne opfylde de heraf følgende forpligtelser.

Stk. 2. Dersom ikke alle kvalificerede ansøgere kan komme i betragtning, skal det ved udvælgelsen komme ansøgeren til gode, dersom han:

- 8) har 3 eller flere børn, for hvilke forsørgerpligten påhviler ansøgeren,

Forslaget.

§ 1.

I lov om arbejderboliger på landet, jfr. lovbe-
kendtgørelse nr. 238 af 27. maj 1971, fore-
tages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, udgår nr. 3. Nr. 4-11 bliver herefter til nr. 3-10.

Gældende formulering.

- 9) er syge- og arbejdsløshedsforsikret,
 10) for at komme i besiddelse af eget hus har sammensparet et efter hans forhold, familiens størrelse og hans familiemedlemmers indtægt m.v. antageligt beløb,
 11) fortrinsvis arbejder ved landbrug eller skovbrug.

Stk. 3. Tilstedeværelsen af ovenstående betingelser skal oplyses ved sådanne legitimationspapirer og bevisligheder, som andrageren kan antages i almindelighed at være i besiddelse af, og i øvrigt ved en af ham på tro og love underskrevet erklæring om, at de meddelte oplysninger er overensstemmende med sandheden. De af private personer meddelte attester og vidnesbyrd skal ledsages af øvrighedens eller kommunalbestyrelsens bevidnelse af udstederens troværdighed.

Stk. 4. Andragender må — for at komme i betragtning i det følgende finansår — indgives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor ansøgeren bor, i tiden fra 15. juni til 1. august; dog kan andragender også indgives uden for nævnte frist i henhold til derom af statens jordlovsudvalg udsendt indkaldelse.

Stk. 5. Andragender affattes på dertil indrettede blanketter, som fås udleveret hos kommunalbestyrelserne. Afgørelse om, hvilke ansøgere der kan komme i betragtning, træffes af statens jordlovsudvalg under appel til landbrugsministeren.

Stk. 6. Overtagelse af statslån i de boliger, der er oprettet for arbejderens regning i henhold til de før 1. april 1971 gældende love om opførelse af arbejderboliger på landet, kan kun tillades, hvis ansøgeren opfylder de i stk. 1, nr. 1-5, fastsatte betingelser, jfr. dog § 22, stk. 6.

Lov nr. 259 af 27. maj 1950 om hegn som ændret ved § 54 i lov nr. 213 af 4. juni 1965 og § 11 i lov nr. 175 af 30. april 1969.

§ 27. stk. 2. Om fornødent kan der i en kommune med amtsrådets samtykke ned sættes to eller flere hegnsyn med hvert sit distrikt.

Forslaget.

2. § 2, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

§ 2.

I lov nr. 259 af 27. maj 1950 om hegn som ændret ved § 54 i lov nr. 213 af 4. juni 1965 og § 11 i lov nr. 175 af 30. april 1969 udgår i § 27, stk. 2: „med amtsrådets samtykke“.

Gældende formulering.

Lov nr. 129 af 28. april 1955 om jordfordeling mellem landejendomme som ændret ved § 36 i lov nr. 181 af 28. april 1971.

§ 9. stk. 1. Når et jordstykke overdrages til anden mand, og der foreligger en af matrikelmyndighederne tiltrådt attest fra vedkommende kommunalråd om, at overdragelsen vil virke til fremme af en hensigtsmæssig fordeling af landbrugsjorderne eller disses landbrugsmæssige udnyttelse, skal parterne uden sagens indbringelse for jordfordelingskommissionen være berettiget til at opnå de i § 8, stk. 1 og 2, anførte begunstigelser.

Lov nr. 533 af 13. december 1972 om salg af frugt og gartneriprodukter ved frivillig offentlig auktion.

§ 1. stk. 3. En sådan bevilling kan også meddeles kommuner samt andelsforeninger og lignende sammenslutninger, under hvis formål det indgår at sælge medlemmernes produkter, under forudsætning af, at enhver producent og salgs- eller samlekreds, der beskæftiger sig med frugt og gartneriprodukter, kan få adgang til at indlevere produkter til salg mod at deltage i omkostningerne ved auktionen og i øvrigt underkaste sig de for auktionens afholdelse gældende bestemmelser. Der kan ikke pålægges ikke-medlemmer særlig afgift eller bidrag til foreningernes øvrige virksomhed. Den repræsentant for kommunen eller for foreningen, der skal afholde auktionerne, skal godkendes af landbrugsministeren.

Lov om valg til folketinget, jfr. lovbekendtgørelse nr. 366 af 10. august 1970 som ændret ved § 2 i lov nr. 445 af 5. oktober 1971, lov nr. 59 af 15. marts 1972 og § 2 i lov nr. 286 af 23. maj 1973.

§ 82. Omkostningerne ved folketingsvalg og folkeafstemninger udredes af vedkommende kommunes kasse. Hvor disse omkostninger ikke udredes af hver enkelt kommune, bliver de forskudsvis at afholde

*Forslaget.***§ 3.**

I lov nr. 129 af 28. april 1955 om jordfordeling mellem landejendomme som ændret ved § 36 i lov nr. 181 af 28. april 1971 ændres i § 9, stk. 1: „der foreligger en af matrikelmyndighederne tiltrådt attest fra vedkommende kommunalråd om“ til: „matrikelmyndighederne finder“.

§ 4.

I lov nr. 533 af 13. december 1972 om salg af frugt og gartneriprodukter ved frivillig offentlig auktion udgår i § 1, stk. 3, 3. pkt.: „for kommunen eller“.

§ 5.

I lov om valg til folketinget, jfr. lovbekendtgørelse nr. 366 af 10. august 1970 som ændret ved § 2 i lov nr. 445 af 5. oktober 1971, lov nr. 59 af 15. marts 1972 og § 2 i lov nr. 286 af 23. maj 1973, ophæves § 82, stk. 2-4.

*Gældende formulering.**Forslaget.*

af valgstedets kommunekasse. Valgbestyrelsens formand foretager derefter en fordeling af omkostningerne på opstillingskredsens kommuner i forhold til deres senest opgjorte indbyggertal (registerfolketal). Det på hver kommune faldende bidrag indsendes til formanden senest 14 dage efter, at kommunalbestyrelsen har modtaget underretning om beløbets størrelse.

Stk. 2. Ved folketingsvalg og folkeafstemninger yder statskassen til kommuner, der udsender valgkort, et tilskud, der andrager 10 øre pr. vælger. Endvidere yder statskassen et tilskud, der svarer til de af kommunerne ved udsendelse af valgkort afholdte portoudgifter.

Stk. 3. Endelig yder statskassen ved folketingsvalg og folkeafstemninger til hver kommune et beløb, der svarer til kommunens udgift til diæter til valgstyrelser og tilforordnede, jfr. § 29. Der kan højst ydes et beløb svarende til én valgstyrelse eller tilforordnet for hver 200 vælgere, dog således at der ydes et beløb mindst svarende til fem valgstyrelser eller tilforordnede for hvert afstemningssted i kommunen.

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter de nærmere regler vedrørende udbetalingen af de i stk. 3 og 4 omhandlede tilskud.

Lov nr. 217 af 19. maj 1971 om børnetandpleje.

§ 3. Amtsrådet kan godkende overenskomster mellem to eller flere kommuner om etablering af fælles børnetandplejeordninger.

Stk. 2. Ændring i eller ophævelse af et sådant fællesskab kræver amtsrådets godkendelse.

§ 6. Kommunalbestyrelser og amtsråd er forpligtet til efter regler fastsat af sundhedsstyrelsen at afgive oplysninger om virksomheden i medfør af denne lov.

Stk. 2. En årlig beretning over kommunernes og amtskommunernes virksomhed på børnetandplejeområdet indsendes til indenrigsministeriet af amtsrådene, Københavns og Frederiksberg kommunalbestyrelser.

Stk. 3. Amtsrådene udarbejder ved for-

§ 6.

I lov nr. 217 af 19. maj 1971 om børnetandpleje ophæves § 3 og § 6, stk. 2 og 3.

Gældende formulering.

handling med de kommunale myndigheder en plan for udbygningen af børnetandplejevirkksomheden i amtet. Tilsvarende planer udarbejdes af Københavns og Frederiksberg kommunalbestyrelser. Planerne, der skal godkendes af indenrigsministeren, optages til revision med højst 5 års mellemrum.

Lov nr. 194 af 24. maj 1972 om fremgangsmåden ved ændring af landets inddeling i kommuner og amtskommuner.

§ 2. stk. 2. Indenrigsministeren kan kun med tilslutning fra det folketingsudvalg, der er nævnt i § 4, træffe beslutning om sådanne af inddelingsnævnet anbefalede ændringer af den kommunale eller amtskommunale inddeling, hvorved:

1) flere end 500 beboere overføres fra en kommune til en anden,

2) en kommune opdeles i eller mellem flere kommuner,

3) to eller flere kommuner eller dele heraf sammenlægges til en ny kommune, eller

4) den amtskommunale inddeling ændres uden en samtidig ændring af den kommunale inddeling.

§ 2. stk. 4. Vedrører en ændring af den kommunale inddeling kommuner i flere amtsrådskredse, skal indenrigsministeren samtidig træffe beslutning om den fornødne regulering af den amtskommunale inddeling, således at ingen kommune omfatter områder i flere amtsrådskredse. Beslutningen træffes efter anbefaling fra inddelingsnævnet og med tilslutning fra det folketingsudvalg, der er nævnt i § 4, hvis dette er foreskrevet i stk. 1 og 2 ved ændringer af den kommunale inddeling.

§ 4. Der nedsættes af folketinget et udvalg på 17 medlemmer, der skal udtale sig om de sager om ændring af den kommunale og amtskommunale inddeling, som indenrigsministeren forelægger udvalget, jfr. § 2, stk. 2, og § 9, stk. 3. Udvalget vælges efter forholdstal blandt folketingets medlemmer og nedsættes ved begyndelsen af hvert folketingsår og efter afholdelse af folketingsvalg.

*Forslaget.***§ 7.**

I lov nr. 194 af 24. maj 1972 om fremgangsmåden ved ændring af landets inddeling i kommuner og amtskommuner foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, og § 2, stk. 4, 2. pkt., ændres „det folketingsudvalg, der er nævnt i § 4,“ til: „folketingets kommunaludvalg“.

2. § 4 ophæves.

Gældende formulering.

§ 7. Såfremt inddelingsnævnet finder grundlag for en ændring af den kommunale eller amtskommunale inddeling, udarbejder nævnet et foreløbigt forslag herom.

Stk. 2. Det foreløbige forslag forelægges kommunalbestyrelserne i de berørte kommuner og vedkommende amtsråd til udtalelse. Kommunalbestyrelserne opfordres samtidig til ved forhandling at nå til enighed om den detaljerede udformning af forslaget og om vilkårene for dets gennemførelse.

Stk. 3. De enkelte kommunalbestyrelser skal inden en frist, der fastsættes af inddelingsnævnet, afgive en udtalelse om, hvorvidt kommunalbestyrelsen kan tiltræde de dele af forslaget, der berører den pågældende kommune, samt om, hvorvidt der mellem de berørte kommunalbestyrelser har kunnet opnås enighed om vilkårene. Kan en kommunalbestyrelse ikke tiltræde forslaget, eller har der ikke kunnet skabes enighed om vilkårene, afgiver kommunalbestyrelsen en begrundet udtalelse om, hvilke ændringer i forslaget der ønskes foretaget, eller på hvilke punkter uenighed om vilkårene foreligger. Samtidig oplyses stemmernes fordeling ved kommunalbestyrelsens afstemning i sagen.

Stk. 4. Berører det foreløbige forslag den amtskommunale inddeling, finder bestemmelserne i stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 tilsvarende anvendelse.

§ 9. De nærmere vilkår for gennemførelse af ændringer af den kommunale eller amtskommunale inddeling fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 2. Det påhviler inddelingsnævnet at fremsætte forslag til vilkår for de af nævnet indstillede ændringer af den kommunale eller amtskommunale inddeling. Nævnets forslag til vilkår afgives til indenrigsministeren enten i forbindelse med nævnets endelige indstilling om den geografiske ændring, eller når ministeren har truffet afgørelse om den ændrede inddeling.

Stk. 3. Kan indenrigsministeren ikke tiltræde nævnets forslag til vilkår for en ændring af den kommunale eller amtskommunale inddeling, der er omfattet af § 2, stk. 2, skal ministeren indhente en udtalelse om

Forslaget.

3. I § 7, stk. 2, 1. pkt., udgår: „og vedkommende amtsråd“, og i stk. 4, ændres „stk. 2, 2. pkt., og stk. 3“ til: „stk. 2 og 3“.

4. I § 9, stk. 3, ændres „folketingsudvalget“ til: „folketingets kommunaludvalg“.

Gældende formulering.

vilkårsproblemet fra folketingsudvalget, før han træffer beslutning i sagen.

Lov nr. 266 af 7. juni 1972 om skolelægeordning.

§ 5. Amsrådet kan godkende overenskomster mellem to eller flere kommuner om fælles skolelægeordning.

Stk. 2. Ændring i eller ophævelse af et sådant fællesskab kræver amsrådets godkendelse.

Byggeloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 361 af 17. juli 1972.

Bygningsråd.

§ 9. I kommuner, hvor bygningsmyndigheden udøves af kommunalbestyrelsen, ned sætter denne et rådgivende bygningsråd.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens formand er formand for bygningsrådet, medmindre andet bestemmes i bygningsvedtægten. Rådet skal i øvrigt bestå af medlemmer af kommunalbestyrelsen og under hensyn til den pågældende kommunes forhold personer, som repræsenterer sagkundskab i bygningsmæssig, byplanmæssig, brandmæssig og hygiejnisk henseende. Antallet af rådets medlemmer og dets nærmere sammensætning bestemmes i bygningsvedtægten.

Stk. 3. De kommunale bygningsinspektører, stadsingeniører og brandinspektører (brandchefer) skal være medlemmer af bygningsrådet. Endvidere skal politimesteren og kredslægen på begæring være medlemmer af rådet og har i øvrigt adgang til at deltage i rådets forhandlinger uden stemmeret. I bygningsvedtægten kan bestemmes, at en repræsentant for arbejdstilsynet efter nærmere af boligministeren efter forhandling med arbejdsministeren fastsatte regler skal tiltræde bygningsrådet som stemmeberettiget medlem.

Stk. 4. Bygningsrådet bistår kommunalbestyrelsen ved bygningsmyndighedens udøvelse, og dets erklæring skal indhentes, inden der af kommunalbestyrelsen træffes afgørelse vedrørende ændringer i eller tilføjelser til bygningsvedtægten eller i sager,

*Forslaget.***§ 8.**

I lov nr. 266 af 7. juni 1972 om skolelægeordning ophæves § 5.

§ 9.

I byggeloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 361 af 17. juli 1972, foretages følgende ændringer:

1. §§ 9 og 10 og overskrifterne til paragraferne ophæves.

Gældende formulering.

hvis afgørelse skønnes at være af særegen eller principiel betydning.

Stk. 5. I sager vedrørende bebyggelse af nedennævnte arter skal bygningsrådets erklæring foreligge, inden byggetilladelse meddeles:

- a. bygninger såvel som større lokaler til forretninger, kontorer, industri, værksteder og lager,
- b. kirker, teatre, hoteller, sygehuse, fængsler og kaserner, bygninger med undervisnings-, udstillings- eller forlystelsesformål samt i det hele bygninger eller større lokaler, hvori mange mennesker samles.

Amtsbygningsråd.

§ 10. I hver amtskommune nedsætter amtsrådet et rådgivende amtsbygningsråd.

Stk. 2. Amtsrådets formand er formand for amtsbygningsrådet, medmindre andet bestemmes i den i § 11, stk. 4, omhandlede administrationsvedtægt. Rådet skal i øvrigt bestå af medlemmer af amtsrådet og personer, som repræsenterer sagkundskab i bygningsmæssig, byplanmæssig, brandmæssig, hygiejnisk og juridisk henseende. Antallet af rådets medlemmer og dets nærmere sammensætning bestemmes i administrationsvedtægten. I administrationsvedtægten kan bestemmes, at en repræsentant for arbejdstilsynet efter nærmere af boligministeren efter forhandling med arbejdsministeren fastsatte regler skal tiltræde amtsbygningsrådet som stemmeberettiget medlem.

Stk. 3. Amtsbygningsrådet bistår amtsrådet ved bygningsmyndighedens udøvelse, og dets erklæring skal indhentes

- a. i sager vedrørende bebyggelse af de i § 9, stk. 5, nævnte arter,
- b. i sager, hvis afgørelse skønnes at være af særegen eller principiel betydning,
- c. i de i § 14, stk. 3 og 4, omhandlede klagesager.

Stk. 4. De med amtsbygningsrådets forretninger forbundne udgifter, herunder vederlag efter amtsrådets bestemmelse til amtsbygningsrådets medlemmer og medhjælp, afholdes af amtsfonden.

Forslaget.

Gældende formulering.

§ 66. Bestemmelserne i § 5, § 9, stk. 2-3 og § 33, stk. 5, gælder ikke for Frederiksberg kommune.

Bygningsrådets sammensætning.

§ 67. Bygningsrådets formand vælges blandt kommunalbestyrelsens medlemmer. Rådet skal i øvrigt bestå af medlemmer af kommunalbestyrelsen samt personer, som repræsenterer sagkundskab i bygningsmæssig, byplanmæssig, brandmæssig, vej­mæssig, hygiejnisk og juridisk henseende. Antallet af bygningsrådets medlemmer og dets nærmere sammensætning bestemmes i bygningsvedtægten. I denne fastsættes tillige regler for arbejdstilsynets medvirken i bygningsrådet.

Lov om midlertidig regulering af boligforholdene, jfr. lovbekendtgørelse nr. 362 af 21. juli 1972.

§ 26. I hver kommune, hvor reglerne i kap. II gælder, nedsættes et huslejenævn.

Stk. 2. I kommuner, hvis indbyggertal overstiger 30.000, kan der efter kommunalbestyrelsens bestemmelse nedsættes flere nævn. Afgrænsningen af det enkelte nævns område inden for kommunen fastsættes af kommunalbestyrelsen (i København magistraten).

Stk. 3. Et huslejenævn skal bestå af en formand og to andre medlemmer.

Stk. 4. Formanden beskikkes af amtmanden, i København overpræsidenten. Formanden skal have bestået juridisk embeds­eksamen og må ikke have særlig tilknytning til grundejer- eller lejerorganisationer eller være erhvervsmæssigt interesseret i ejendomshandler.

Stk. 5. De to andre medlemmer vælges af kommunalbestyrelsen efter indstilling af henholdsvis de større grundejerforeninger og de større lejerforeninger i kommunen. De skal begge være kendt med husleje­forhold for såvel boliger som forretningslokaler. Det

Forslaget.

2. I § 66 udgår: „, § 9, stk. 2-3“.

3. § 67 og overskriften til paragraffen op­hæves.

Stk. 2. Bestemmelsen i bygningsvedtægter og administrationsvedtægter om byg­ningsråd og amtsbygningsråd ophæves.

§ 10.

I lov om midlertidig regulering af boligforholdene, jfr. lovbekendtgørelse nr. 362 af 21. juli 1972, ændres i § 26, stk. 8: „3 år“ til: „4 år“.

Gældende formulering.

medlem, der vælges efter indstilling af grundejerforeningerne, skal være en grundejer, der tillige er udlejer. For så vidt angår de i stk. 2 nævnte kommuner, skal han være udlejer med hensyn til mindst 5 lejemål. Bestyrelsesmedlemmer, direktører o. lign. i foreninger eller selskaber, som ejer og driver udlejningsejendomme, betragtes i denne henseende som grundejere og udlejere. Medlemmet, der vælges efter indstilling af lejerforeningerne, skal være en lejer, der ikke tillige er udlejer. Tvivl om, hvilke foreninger der kan afgive indstilling, afgøres af boligministeren. Findes der ikke større grundejerforeninger eller lejerforeninger i kommunen, eller afgiver disse ikke inden en af kommunalbestyrelsen fastsat frist indstilling om valg af medlemmer til nævnet, foretages valget af kommunalbestyrelsen blandt henholdsvis grundejere og lejere i kommunen, der opfylder de i dette stykke anførte betingelser.

Stk. 6. Der vælges en suppleant for hvert af medlemmerne efter de i stk. 4 og 5 nævnte regler.

Stk. 7. Den, der første gang vælges til medlem af et huslejenævn, skal til amtmanden (overpræsidenten) afgive skriftlig forsikring om at ville udføre sit hverv efter bedste evne og overbevisning.

Stk. 8. Udnævnelsen af formand, medlemmer og suppleanter sker på indtil 3 år.

Stk. 9. For at være formand, medlem eller suppleant skal den pågældende have dansk indfødsret, være myndig, uberygtet og rådig over sit bo.

Stk. 10. Bestemmelserne i § 70, stk. 4 og stk. 5, 1. og 2. punktum, i lov om leje finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 11. Nævnmedlem eller suppleant er pligtig at møde i nævnet efter behørig indkaldelse. Udeblivelse, uden at lovlig forfald oplyses, straffes med bøde.

Lov nr. 288 af 18. juni 1969 om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

§ 2. Loven træder i kraft den 1. juli 1969. § 67 a finder ikke anvendelse på ejendomme, hvis ejer inden 11. december 1968 har an-

Forslaget.

Stk. 2. Beskikkelser af formænd, medlemmer og suppleanter, der har fundet sted i april kvartal 1974, har gyldighed i indtil 4 år.

§ 11.

I lov nr. 288 af 18. juni 1969 om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene ophæves § 2, 2. pkt.

Gældende formulering.

modet en landinspektør om attestation af den til tinglysning fornødne fortegnelse over ejerlejlighederne. Bestemmelsen i § 1, nr. 12, finder anvendelse på boer, der ikke er afsluttet inden lovens ikrafttræden.

Lov nr. 24 af 14. februar 1967 om midlertidig regulering af boligforholdene som ændret ved lov nr. 288 af 18. juni 1969.

§ 67 a. Ejendomme, som indeholder husrum til beboelse, kan ikke uden kommunalbestyrelsens (i København magistratens) samtykke opdeles i henhold til lov om ejerlejligheder. Samtykke kan dog kun nægtes, dersom ejendommens beboelseslejligheder ikke er forsynet med indlagt vand, forsvarligt afløb for spildevand, elektricitet, centralvarme, eget w.c. og kar- eller brusebad i lejligheden, eller der ved opdelingen fremkommer ejerlejligheder til beboelse uden eget selvstændigt køkken.

Stk. 2. Samtykke efter stk. 1 kræves dog ikke til opdeling af ejendomme, der er fredet i henhold til lov om bygningsfredning eller er omfattet af en i henhold til § 2, stk. 3, i lov om byplaner godkendt byplan.

Lov nr. 246 af 9. juni 1970 om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

§ 1. Lovens § 1, nr. 14, træder i kraft ved lovens bekendtgørelse i Lovtidende og lovens øvrige bestemmelser den 1. januar 1971.

Stk. 2. § 67 a i lov om midlertidig regulering af boligforholdene finder ikke anvendelse, såfremt ejeren inden 13. marts 1970 har anmodet en landinspektør om attestation af den til tinglysning fornødne fortegnelse over ejerlejlighederne. Opdelingen skal dog være færdigekspederet fra tinglysning inden 4 måneder efter modtagelsen af landinspektørens attestation.

Lov nr. 60 af 15. marts 1972 om ændring af lov om ejerlejligheder.

§ 1. Loven træder i kraft den 1. april 1972.

Forslaget.

I lov nr. 246 af 9. juni 1970 om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene ophæves § 2, stk. 2.

I lov nr. 60 af 15. marts 1972 om ændring af lov om ejerlejligheder ophæves § 2, stk. 2.

Gældende formulering.

Stk. 2. Ejendomme, hvis ejer inden den 3. november 1971 har anmodet en landinspektør om attestation af den til tinglysning fornødne fortegnelse over ejendommens opdeling i ejerlejligheder, vil dog kunne opdeles efter de før lovens ikrafttræden gældende regler. Opdelingen skal dog være tinglyst inden 4 måneder efter landinspektørens attestation.

Lov nr. 140 af 25. marts 1970 om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje.

§ 6. Forpligtelser efter § 5 kan ikke pålægges ejere af ejendomme ved vejstrækninger, hvortil der i henhold til en adgangsbe- grænsning, der er etableret af færdselsmæs- sige grunde, og som kan håndhæves af det offentlige, ikke kan opnås direkte adgang fra ejendommene.

Stk. 2. Forpligtelser efter § 5 kan kun pålægges jernbaner og lufthavne for vej- strækninger, ved hvilke anlæggets beliggen- hed ved vejen udnyttes eller kan udnyttes, og for hvilke der ikke er givet afkald på udnyttelse af beliggenheden ved vejen. Som udnyttelse af en vejstrækning betragtes også benyttelse af overgange, der alene tjener anlæggets drift. Såfremt der i øvrigt er givet afkald på udnyttelsen af beliggenhe- den ved vejen, kan forpligtelser efter § 5 med hensyn til overgange, der alene tjener anlæggets drift, dog kun pålægges for stræk- ningen ud for overgangen med et tillæg af 10 m til hver side.

§ 21.

Stk. 3. Lov nr. 158 af 13. april 1938 om snekastning med senere ændringer samt §§ 53 og 54 i lov om bestyrelsen af de offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 342 af 9. december 1964, ophæves.

Lov om offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 423 af 11. september 1972.

*Forslaget.***§ 12.**

I lov nr. 140 af 25. marts 1970 om vinter- vedligeholdelse og renholdelse af veje foretages følgende ændringer:

1. I § 6 indsættes efter *stk. 1* som nyt *stk.*:

„*Stk. 2.* Forpligtelser efter § 5 kan dog pålægges ejerne af ejendomme ved veje og stier, der er led i et samlet vejsystem til udelukkende eller overvejende trafikbetje- ning af et udstykningsområde.“ *Stk. 2* bli- ver herefter *stk. 3*.

2. § 21, *stk. 3*, affattes således:

„*Stk. 3.* § 12, *stk. 1*, i lov af 14. december 1857 indeholdende nogle forskrifter om ga- der, veje og vandløb i København med se- nere ændringer, lov nr. 158 af 13. april 1938 om snekastning med senere ændringer samt §§ 53 og 54 i lov om bestyrelsen af offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 342 af 9. december 1964, ophæves.“

§ 13.

I lov om offentlige veje, jfr. lovbekendtgø- relse nr. 423 af 11. september 1972 som ændret

*Gældende formulering.**Klager.*

§ 4. Amtsrådet afgør klager over kommunalbestyrelsernes administration af denne lov og af forskrifter udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder afgør klager over amtsrådenes administration af denne lov og af forskrifter udfærdiget i medfør af loven. Ministeren er endvidere klagemyndighed i forhold til kommunalbestyrelserne i København og Frederiksberg.

Stk. 3. Når ikke andet er bestemt, kan afgørelser truffet af et amtsråd som klagemyndighed kun påklages til ministeren for offentlige arbejder, såfremt afgørelsen omfatter spørgsmål om forståelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser. Ministeren for offentlige arbejder kan dog tillade, at andre afgørelser af principiel karakter, eller som er af større betydning for klageren, påklages til ministeren.

Stk. 4. Når ikke andet er bestemt, er klagefristen 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutninger, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen.

Stk. 5. Afgørelser, som kan påklages, skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed klage kan ske, og om fristen for indgivelse af klage.

Stk. 6. Klage over et givet pålæg fritager ikke for at efterkomme dette. Dog kan klagemyndigheden bestemme, at en klage skal have opsættende virkning.

§ 13. Beslutninger om, at hovedlandeveje og landeveje skal forbeholdes visse arter af offentlig færdsel, skal godkendes af ministeren for offentlige arbejder i samråd med justitsministeren. Tilsvarende bestemmelser vedrørende kommuneveje fastsættes efter forhandling med politiet.

Forslaget.

ved § 2 i lov nr. 373 af 13. juni 1973, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1-3, affattes således:

„§ 4. Ministeren for offentlige arbejder afgør klager over administrationen af denne lov og af forskrifter udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan dog efter forhandling med de kommunale organisationer bemyndige amtsrådene til at udøve den ministeren ved stk. 1 tillagte beføjelse til efterprøvelse, for så vidt angår nærmere angivne grupper af beslutninger, truffet af kommunalbestyrelserne. Amtsrådenes afgørelser i henhold til sådan bemyndigelse kan ikke indbringes for ministeren.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutning, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan klagemyndigheden dog efter forud indhentet erklæring fra vejbestyrelsen se bort fra overskridelse af klagefristen.“

2. § 4, stk. 4, ophæves, og § 4, stk. 5, bliver herefter stk. 4. Stk. 6, der bliver stk. 5, affattes således:

„Stk. 5. Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.“

3. § 13 affattes således:

„§ 13. Når nye veje anlægges, og bestående veje ombygges, kan der træffes bestemmelse om, at vejene skal forbeholdes visse arter af offentlig færdsel. Bestemmelser, der angår hovedlandeveje og landeveje, skal godkendes af ministeren for offentlige arbejder efter samråd med justitsministeren, og bestemmelser vedrørende kommuneveje fastsættes efter forhandling med politiet.“

*Gældende formulering.**Kommuneveje.*

§ 23. Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvilke nye kommuneveje der skal anlægges, og hvilke bestående kommuneveje der skal nedlægges. Kommunalbestyrelsen kan optage almene veje og private fællesveje som kommuneveje. Udenfor Københavns og Frederiksberg kommuner kræves amtsrådets samtykke til de nævnte dispositioner.

Stk. 2. For så vidt en kommunevej skærer eller har forbindelse med en hovedlandevej, skal vejdirektoratet have lejlighed til at udtale sig.

§ 29. Et kommunalt vejanlæg uden for Københavns og Frederiksberg kommuner kan kun optages på kommunens vejplan med amtsrådets godkendelse. Forinden optagelse på vejplanen af et vejanlæg, som skal have tilslutning til eller skære en bestående hovedlandevej eller en hovedlandevej, der er optaget på ministeriets vejplan, skal endvidere vejdirektoratet have adgang til at udtale sig.

§ 34.

Stk. 4. Såfremt en bebyggelse ikke opføres med sin jordlinie i fremtidig vejhøjde, må den ikke uden vejbestyrelsens samtykke opføres i byggelinien eller vejlinien, men skal rykkes så meget længere tilbage, som svarer til 2 gange højdeforskellen foruden den fornødne bredde til passage foran bygningen, mindst 1 m.

§ 35. *Stk. 2.* Forinden en beslutning i henhold til stk. 1 kundgøres efter reglerne i § 37, skal vejbestyrelsen have forhandlet med samtlige de af forslaget berørte amtskommuner og kommuner. Opnås der ikke enighed med disse om forslaget, forelægges sagen til afgørelse for ministeren for offentlige arbejder eller, for så vidt et forslag til sikring af en kommunevej alene berører kommuner i en enkelt amtsrådsreds, for vedkommende amtsråd. Medfører beslutningen ændringer i byplanmæssige dispositioner, der er godkendt af boligministeren, kan forslaget dog ikke gennemføres, medmindre denne samtykker deri.

Forslaget.

4. I § 23, *stk. 1*, udgår sidste punktum.

5. § 23, *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 2.* For så vidt en kommunevej skærer eller har forbindelse med en hovedlandevej eller landevej, skal de pågældende vejbestyrelser have lejlighed til at udtale sig.“

6. § 29, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

„**§ 29.** Et kommunalt vejanlæg kan uden for områder, der er byzone, jfr. lov om by- og landzoner, eller uden for områder, der er omfattet af en godkendt dispositionsplan, kun optages på vejplanen med amtsrådets godkendelse.“

7. I § 34, *stk. 4*, ændres „en bebyggelse“ til „bebyggelse m. v.“ og „sin jordlinie“ ændres til: „jordlinien“.

8. § 35, *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 2.* Forinden bestemmelse træffes efter stk. 1 med hensyn til hovedlandeveje eller landeveje, skal de kommunale myndigheder, for så vidt angår hovedlandeveje til lige de amtskommunale myndigheder, i hvis område vejen forløber, have adgang til at udtale sig. Medfører bestemmelse efter stk. 1 ændringer i byplanmæssige dispositioner, der er godkendt af miljøministeren, kan bestemmelsen dog ikke gennemføres, medmindre denne samtykker deri.“

Gældende formulering.

§ 42. Vejbestyrelsen kan meddele undtagelser fra bestemmelser truffet i medfør af §§ 34-35, ligesom vejbestyrelsen kan ophæve sådanne bestemmelser. Forinden undtagelse gøres fra eller ophævelse sker af bestemmelser truffet i medfør af § 35, skal vejbestyrelsen for en kommunevej indhente erklæring fra amtsrådet og vejbestyrelsen for en landevej fra vejdirektoratet. Hvis der er uenighed mellem to myndigheder, træffes afgørelsen af ministeren for offentlige arbejder.

Stk. 2. Undtagelse fra bestemmelserne i §§ 39-40 meddeles, for så vidt angår hovedlandeveje og landeveje samt kommuneveje i Frederiksberg kommune, af ministeren for offentlige arbejder og i øvrigt af amtsrådet. Forinden undtagelse meddeles, skal erklæring indhentes fra vedkommende vejbestyrelse.

Stk. 3. Undtagelser fra bestemmelser om hjørneafskæring, der alene angår private fællesveje, meddeles efter reglerne i lov om private fællesveje.

Stk. 4. Ministeren for offentlige arbejder kan bemyndige vedkommende vejbestyrelse — eller, for så vidt angår hovedlandeveje, tillige vedkommende amtskommunale eller kommunale myndighed — til i et af ministeren fastsat omfang og efter retningslinier fastsat af ministeren at gøre undtagelser fra bestemmelserne i §§ 39-40.

Klage over ekspropriation.

§ 50. Ekspropriationsbeslutning truffet af et amtsråd kan indbringes for ministeren for offentlige arbejder. Det samme gælder ekspropriationsbeslutning truffet af kommunalbestyrelserne i København og Frederiksberg. Ekspropriationsbeslutning truffet af andre kommunalbestyrelser kan indbringes for amtsrådet.

Stk. 2. Afgørelser, der er truffet af et amtsråd som klagemyndighed, kan af hver af parterne indbringes for ministeren for offentlige arbejder.

Stk. 3. Klagefristen efter stk. 1 og 2 er 4 uger fra den dag, beslutningen eller afgørelsen er meddelt den pågældende. Når der er særlig grund dertil, kan klagemyndigheden dog efter forud indhentet erklæring fra vejbestyrelsen tillade, at en ekspropriationsbe-

Forslaget.

9. § 42 affattes således:

„§ 42. Vejbestyrelsen kan meddele undtagelse fra og ophæve bestemmelser truffet i medfør af §§ 34-35. For så vidt angår bestemmelser truffet i medfør af § 35 skal vejbestyrelsen, når undtagelse fra eller ophævelse af bestemmelserne i væsentlig grad vil berøre planerne for vejens udbygning, forinden indhente udtalelse fra de myndigheder, der har udtalt sig om byggeliniepålægget efter § 35, stk. 2.

Stk. 2. Vejbestyrelsen, for så vidt angår private fællesveje vejmyndigheden, kan meddele undtagelse fra bestemmelserne i §§ 39-40 efter retningslinier fastsat af ministeren for offentlige arbejder.“

10. § 50 og overskriften til § 50 ophæves.

Gældende formulering.

slutning påklages, uanset at klagen er fremkommet efter udløbet af den nævnte frist.

Stk. 4. Klage over en ekspropriationsbeslutning fritager ikke klageren for at efterkomme beslutningen. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.

Klager.

§ 81. Amtskommunale og kommunale vejbestyrelseres afgørelser efter dette kapitel kan påklages efter reglerne i § 50.

§ 97. Vejbestyrelsen kan anlægge og nedlægge offentlige stier og overtage bestående stier som offentlige. Overtagelse af bestående stier sker for en periode af indtil 5 år. Efter udløbet af denne periode nedlægges stierne som offentlige, medmindre jordarealerne er erhvervet af vejbestyrelsen. De pågældende stier opretholdes dog som offentlige, indtil de er udgået af stifortegnelsen, jfr. § 98.

Stk. 2. Kommunalbestyrelser uden for Frederiksberg kommune skal have amtsrådets samtykke til dispositioner efter stk. 1.

Tankanlæg.

§ 104. Til oprettelse eller udvidelse af tankanlæg på eller ved offentlig vej udkræves vejbestyrelsens tilladelse. Tilladelsen kan tidsbegrænses. Tilladelsen bortfalder, såfremt indehaveren af tilladelsen opgiver virksomheden. Det samme gælder, hvis tankanlæg ikke er oprettet og virksomheden ikke er taget i brug inden 2 år efter tilladelsens meddelelse. Overdragelse af tankanlæg må ikke ske uden vejbestyrelsens godkendelse.

Stk. 2. Til oprettelse eller udvidelse af tankanlæg på eller ved offentlig vej i mindre afstand end 100 m — i bymæssig bebyggelse dog i mindre afstand end 50 m — fra hovedlandevej eller landevej skal tilladelse tillige indhentes fra vejbestyrelsen for hovedlandevejen eller landevejen.

Stk. 3. Når det skønnes påkrævet af vejtekniske eller færdselsmæssige grunde, kan vejbestyrelsen som betingelse for tilladelse efter stk. 1 og 2 stille krav med hensyn til den nærmere placering, udformning, indretning og anvendelse af de anlæg, der er nævnt i stk. 1, ligesom vejbestyrelsen kan

Forslaget.

11. § 81 og overskriften til § 81 ophæves.

12. § 97, stk. 2, ophæves.

Gældende formulering.

gøre tilladelsen betinget af, at der foretages sådanne foranstaltninger ved den offentlige vej, som nødvendiggøres af tankanlægget og af, at udgifterne herved helt eller delvis afholdes af tankanlæggets indehaver. Vejbestyrelsen kan kræve selv at forestå de i nærværende stykke omhandlede foranstaltninger mod godtgørelse af udgifterne herved.

Stk. 4. Amtskommunale og kommunale vejbestyrelses afgørelser efter stk. 1-3 kan påklages efter reglerne i § 50.

Stk. 5. Ministeren for offentlige arbejder kan udfærdige almindelige retningslinier til vejledning for vejbestyrelserne om etablering og drift af tankanlæg ved offentlig vej.

§ 115. *Stk. 2.* Bestemmelserne i kapitel 5 — med undtagelse af §§ 46 og 50 — kapitlerne 6, 8 og 10 samt §§ 39-41, 90-92, 101-105 og 111 gælder ikke i Københavns kommune.

Lov nr. 287 af 7. juni 1972 om grundejerbidrag til offentlige veje.

§ 8. Vejbidrag kan kun pålægges jernbaner og lufthavne for vejstrækninger, ved hvilke anlæggets beliggenhed ved vejen udnyttes eller kan udnyttes, og for hvilke der ikke er givet afkald på udnyttelse af beliggenheden ved vejen. Som udnyttelse af en vejstrækning betragtes også benyttelse af overgange, der alene tjener anlæggets drift. Såfremt der i øvrigt er givet afkald på udnyttelse af beliggenheden ved vejen, kan forpligtelser efter § 5 med hensyn til overgange, der alene tjener anlæggets drift, dog kun pålægges for strækningen ud for overgangen med et tillæg af 10 m til hver side.

§ 9. Såfremt reglerne i §§ 6-8 medfører, at vejbidrag ikke kan pålægges samtlige ejere af de til en vejstrækning grænsende ejendomme, eller at bidraget for en eller flere ejendomme ved vejen reduceres, afholder kommunen de beløb, der herefter ikke kan opkræves.

§ 18. For beløb, som en kommune efter loven har betalt forskudsvis, og for beløb, der er betalt i henhold til vejbestyrelsens garanti, har kommunen pant og fortrinsret som for kommunale ejendomsskatter. Belø-

Forslaget.

13. § 104, *stk. 4*, ophæves, og *stk. 5* bliver herefter *stk. 4*.

14. I § 115, *stk. 2*, udgår: „og 50“.

§ 14.

I lov nr. 287 af 7. juni 1972 om grundejerbidrag til offentlige veje foretages følgende ændringer:

1. I § 8 ændres „forpligtelser efter § 5“ til: „vejbidrag“.

2. I § 9, *stk. 1*, ændres „kommunen“ til: „vejbestyrelsen“.

3. § 18, *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 2.* Betalingsordninger efter *stk. 1* og garantiordninger efter § 14, skal fremgå af de kommunale ejendomsskatteopgørelser.“

Gældende formulering.

bene kan inddrives ved udpantning i den bidragspligtige ejendom.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte beløb skal fremgå af kvitteringsblanketterne for de kommunale ejendomsskatter. Det samme gælder den i § 14 omhandlede garantiordning.

Klagebestemmelser.

§ 20. Amtsrådet afgør klager over kommunalbestyrelsernes administration af denne lov eller forskrifter, udfærdiget i medfør heraf.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder afgør klager over amtsrådenes administration af de love og forskrifter, der er omhandlet i stk. 1, herunder amtsrådenes afgørelser efter stk. 1. Ministeren er endvidere klagemyndighed i forhold til kommunalbestyrelserne i København og Frederiksberg.

Stk. 3. Når ikke andet er bestemt, er klagefristen 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutninger, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen.

Stk. 4. Afgørelser, som kan påklages, skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed klage kan ske, og om fristen for indgivelse af klage.

Stk. 5. Klage over et af en myndighed givet pålæg fritager ikke for at efterkomme dette. Dog kan klagemyndigheden bestemme, at en klage skal have opsættende virkning.

Stk. 6. Tvistigheder mellem kommunale myndigheder vedrørende spørgsmål, der omhandles i denne lov, afgøres af ministeren for offentlige arbejder.

Lov nr. 288 af 7. juni 1972 om private fællesveje.

Klager.

§ 7. Amtsrådet afgør klager over kommunalbestyrelsernes administration af denne lov eller forskrifter, udfærdiget i medfør heraf.

Forslaget.

4. § 20, stk. 1-3, affattes således:

„**§ 20.** Ministeren for offentlige arbejder afgør klager over administrationen af denne lov og af forskrifter, udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan dog efter forhandling med de kommunale organisationer bemyndige amtsrådene til at udøve den ministeren ved stk. 1 tillagte beføjelse til efterprøvelse, for så vidt angår nærmere angivne grupper af beslutninger, truffet af kommunalbestyrelserne. Amtsrådenes afgørelser i henhold til sådan bemyndigelse kan ikke indbringes for ministeren.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutninger, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan klagemyndigheden dog efter forud indhentet erklæring fra vejbestyrelsen se bort fra overskridelse af klagefristen.“

5. § 20, stk. 5, affattes således:

„*Stk. 5.* Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.“

§ 15.

I lov nr. 288 af 7. juni 1972 om private fællesveje foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 1-3, affattes således:

„**§ 7.** Ministeren for offentlige arbejder afgør klager over administrationen af denne lov og af forskrifter udfærdiget i medfør af loven.

Gældende formulering.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder afgør klager over amtsrådenes administration af de love og forskrifter, der er omhandlet i stk. 1, herunder afgørelser efter stk. 1. Ministeren er endvidere klagemyndighed i forhold til kommunalbestyrelserne i København og Frederiksberg.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutninger, hvorom der er udfærdiget offentlig kundtgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen.

Stk. 4. Afgørelser, som kan påklages, skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed klage kan ske, og om fristen for indgivelse af klage.

Stk. 5. Klage over et af en kommunal myndighed givet pålæg fritager ikke for at efterkomme dette. Dog kan klagemyndigheden bestemme, at en klage skal have opsættende virkning.

Meddelelse af undtagelser.

§ 9. Undtagelse fra loven eller fra forskrifter udfærdiget i medfør af denne kan gøres, når vægtige grunde taler derfor og det skønnes foreneligt med de hensyn, der ligger til grund for de pågældende bestemmelser.

Stk. 2. Undtagelser meddeles i Københavns og Frederiksberg kommuner af ministeren for offentlige arbejder og i øvrigt af amtsrådet. Forinden skal der gives vedkommende kommunale myndighed (vejmyndighed) adgang til at udtale sig.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder kan bemyndige vedkommende vejmyndighed til at gøre undtagelser fra loven.

Stadfæstelse af vejvedtægt.

§ 12. Ministeren for offentlige arbejder udarbejder efter forhandling med Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening en standardvedtægt.

Stk. 2. Amtsrådet stadfæster de kommunale vejvedtægter, idet afvigelser fra standardvedtægten dog skal forelægges ministeren for offentlige arbejder til godkendelse.

Forslaget.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan dog efter forhandling med de kommunale organisationer bemyndige amtsrådene til at udøve den ministeren ved stk. 1 tillagte beføjelse til efterprøvelse, for så vidt angår nærmere angivne grupper af beslutninger, truffet af kommunalbestyrelserne. Amtsrådenes afgørelser i henhold til sådan bemyndigelse kan ikke indbringes for ministeren.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutninger, hvorom der er udfærdiget offentlig kundtgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan klagemyndigheden dog efter forud indhentet erklæring fra vejmyndigheden se bort fra overskridelse af klagefristen.“

2. § 7, stk. 5, affattes således:

„*Stk. 5.* Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.“

3. § 9, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Undtagelser meddeles af ministeren for offentlige arbejder efter indhentet udtalelse fra vedkommende vejmyndighed.“

4. § 12 affattes således:

„§ 12. Ministeren for offentlige arbejder udarbejder efter forhandling med Kommunernes Landsforening en standardvejvedtægt.

Stk. 2. Afvigelser fra standardvejvedtægten skal forelægges ministeren for offentlige arbejder til godkendelse.“

Gældende formulering.

Stk. 3. I Frederiksberg kommune stadfæstes vedtægten af ministeren for offentlige arbejder.

§ 13. I områder, der er byzone, jfr. lov om by- og landzoner, samt i Københavns kommune, jfr. dog stk. 5, finder reglerne i nærværende lovs afsnit I, III og IV anvendelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan med amtsrådets godkendelse bestemme, at reglerne i denne lovs afsnit I, III og IV endvidere skal finde anvendelse i andre stedligt begrænsede områder.

Stk. 3. I områder, der ikke er omfattet af stk. 1 og 2, finder reglerne i afsnit I, II og IV anvendelse.

Stk. 4. Private fællesveje, der er beliggende i områder omfattet af stk. 1 og 2, men som udelukkende tjener til brug for landbrug, skovbrug og fiskeri, er omfattet af bestemmelserne om vejudlæg i afsnit III og i øvrigt af reglerne i §§ 15-20, medmindre andet er bestemt i vejvedtægten.

Stk. 5. Bestemmelserne i §§ 10-12, 14-44, 48-56, 63, 64 og 66 gælder ikke i Københavns kommune.

Klassificering.

§ 22. De private fællesveje og udlagte private fællesveje, der er optaget på vejfortegnelsen, inddeles i følgende klasser:

- 1) *Klasse I:* veje, som har eller forventes at få betydning for færdslen ud over det lokale område, hvorigennem de forløber.
- 2) *Klasse II:* veje, som betjener eller er bestemt til at betjene flere særskilt matrikulerede og i særlig eje værende ejendomme, men som ikke har eller forventes at få betydning for færdslen ud over det lokale område, hvorigennem de forløber.
- 3) *Klasse III:* de i § 2, stk. 1, nr. 2), omhandlede private fællesveje, for så vidt de ikke falder ind under klasse I.
- 4) *Klasse IV:* private fællesveje, som alene tjener og er bestemt til at tjene til brug for landbrug, skovbrug eller fiskeri.
- 5) *Klasse V:* de i § 5 omhandlede private stier.

Forslaget.

5. I § 13, stk. 2, udgår: „med amtsrådets godkendelse“.

6. I § 22, stk. 1, udgår nr. 5) og § 22, stk. 3, ophæves.

Gældende formulering.

Stk. 2. Vejmyndigheden afgør, hvorledes en privat fællesvej eller udlagt privat fællesvej skal klassificeres, og kan henhøre en vej til en anden klasse, hvis forholdene har ændret sig.

Stk. 3. Til klassificering i klasse I kræves samtykke af amtsrådet, i Frederiksberg kommune af ministeren for offentlige arbejder.

Stk. 4. Nærmere regler om vejfortegnelse udformning kan fastsættes af ministeren for offentlige arbejder.

Frelæggelse af projekt.

§ 31. Før et forslag til udlæg af en privat fællesvej godkendes efter § 24, stk. 1, eller vejmyndigheden træffer beslutning om udlæg af en privat fællesvej efter § 23, stk. 2 eller 3, skal projektet fremlægges til almindeligt eftersyn i mindst 3 uger på kommunkontoret eller på andet for beboerne bekvemt sted. Om fremlæggelsen skal der ske forudgående offentlig kundgørelse i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse. I kundgørelsen skal der angives en frist på mindst 6 uger fra kundgørelsens dato for fremsættelse af indsigelser og ændringsforslag. Samtidig med fremlæggelsen skal endvidere kundgørelsens tekst i anbefalet brev tilsendes så vidt muligt samtlige grundejere og panthavere, der berøres af projektet, og hvis rettigheder fremgår af tingbogen.

§ 52. Arbejder på ledninger i eller over private fællesveje og udlagte private fællesveje, herunder nødvendig flytning af ledninger m. v. i forbindelse med vejens anlæg, regulering eller omlægning, bekostes af vedkommende ledningsejer, medmindre andet særligt er bestemt ved overenskomst eller kendelse afsagt af en landvæsenskommission eller ekspropriationskommission nedsat i henhold til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Kapitel 9. Nedlæggelse af private fællesveje.

§ 54. Vejmyndigheden skal indkalde til åstedsforretning, når begæring om nedlæggelse eller omlægning af en privat fællesvej

Forslaget.

7. § 22, stk. 4, der bliver til stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Ministeren for offentlige arbejder fastsætter almindelige retningslinier for udarbejdelse og offentliggørelse af vejfortegnelserne.“

8. I § 31, stk. 1, udgår: „og panthavere“.

9. I § 52 indsættes efter „ejendom“: „,eller afgørelse, truffet af en kommunalbestyrelse, et amtsråd eller hovedstadsrådet efter § 12, stk. 5, § 14, stk. 2, og § 15, stk. 1, i lov om vandforsyning“.

10. I § 54, stk. 1, udgår: „i Statstidende og“.

Gældende formulering.

af klasse I, II og IV fremsættes af nogen, der har særlig interesse i den pågældende foranstaltning. Vejmyndigheden kan af egen drift indkalde til åstedsforretning i samme øjemed. Indkaldelsen sker med mindst 4 ugers varsel ved kundgørelse i Statstidende og i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse.

Udpantning.

§ 65. For beløb, som en kommune efter loven har betalt forskudsvis, og for beløb, der er betalt i henhold til kommunegaranti, jfr. § 62, stk. 3, har kommunen pant og fortrinsret som for kommunale ejendomsskatter. Beløbene kan inddrives ved udpantning i den bidragspligtige ejendom.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte beløb skal fremgå af kvitteringsblanketterne for de kommunale ejendomsskatter. Det samme gælder den i § 62, stk. 3, omhandlede garantiordning

Lov nr. 293 af 23. maj 1973 om godstransport med motorkøretøjer.

§ 3. Til udførelse af godskørsel for fremmed regning med et motorkøretøj eller vogntog, hvis samlede tilladte totalvægt overstiger 6 tons, kræves en forud meddelt tilladelse af vejtransportrådet. jfr. § 24.

§ 5. stk. 2. Inden vejtransportrådet træffer afgørelse i henhold til § 3, skal rådet indhente en udtalelse fra den kommunalbestyrelse, inden for hvis område ansøgeren har sit forretningssted.

Brandloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 469 af 24. september 1969.

§ 2. Kommunalbestyrelsen har den øverste ledelse af kommunens brandvæsen.

Stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med vedkommende kommunalbestyrelse bestemme, at der i kommunen skal oprettes en brandkommission.

Forslaget.

11. § 65, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Betalingsordninger efter stk. 1 og garantiordninger efter § 62, stk. 3, skal fremgå af de kommunale ejendomsskatteopgørelser.“

§ 16.

I lov nr. 293 af 23. maj 1973 om godstransport med motorkøretøjer affattes § 5, stk. 2, således:

„*Stk. 2.* Kommunalbestyrelser og andre myndigheder har pligt til at give vejtransportrådet de til bedømmelsen af ansøgerens forhold fornødne oplysninger.“

§ 17.

I brandloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 469 af 24. september 1969, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering.

Stk. 3. I kommuner med brandkommission udøves ledelsen af brandvæsenet af brandkommissionen.

Stk. 4. Brandkommissionen består af politimesteren, brandinspektøren, bygningsinspektøren, hvor en sådan findes, og 4 medlemmer valgt af kommunalbestyrelsen. Mindst 2 af de sidstnævnte skal være medlemmer af kommunalbestyrelsen. Politimesteren er formand for kommissionen, medmindre kommunalbestyrelsen med justitsministerens godkendelse har valgt et medlem af kommunalbestyrelsen som formand.

§ 3. For hver kommune udfærdiges en brandvedtægt med de nærmere regler for:

- a) brandvæsenets ordning og tjenestepligt,
- b) oprettelse af brandkredse i kommunen eller en del af denne,
- c) det brandmateriel, der skal forefindes og vedligeholdes for kommunens regning,
- d) det brandmateriel, grundejerne skal anskaffe og vedligeholde,
- e) den for brandslukningen nødvendige vandforsyning og
- f) brandalarmeringen.

Stk. 2. Brandvedtægten udfærdiges af kommunalbestyrelsen med tilslutning fra distriktsbrandinspektøren og i kommuner uden brandkommission tillige fra politimesteren.

Stk. 3. I tilfælde af uenighed mellem kommunalbestyrelsen, distriktsbrandinspektøren og politimesteren om brandvedtægtens indhold træffer justitsministeren afgørelse. Dog kan der ikke mod kommunalbestyrelsens protest optages nogen bestemmelse i vedtægten angående en nyordning af brandvæsenet eller om en forøgelse af brandmateriellet eller indførelse af nye arter af materiel, hvorved væsentligt forøget udgift vil blive påført kommunen, medmindre tvingende grunde nødvendiggør det.

Stk. 4. Brandvedtægten trykkes ved kommunens foranstaltning og offentliggøres efter regler fastsat af justitsministeren.

Stk. 5. Brandvedtægten skal optages til revision mindst hvert 5. år.

Forslaget.

1. I § 2, *stk. 4, 3. pkt.*, udgår: „med justitsministerens godkendelse“.

2. I § 3, *stk. 2*, og *stk. 3, 1. pkt.*, ændres „distriktsbrandinspektøren“ til: „Statens brandinspektion“.

Gældende formulering.

§ 7. I hver kommune udnævner kommunalbestyrelsen en brandinspektør (brandchef). Forinden udnævnelsen skal der indhentes en udtalelse fra distriktsbrandinspektøren. Brandinspektøren kan være fælles for flere kommuner.

Stk. 2. Brandinspektøren er forpligtet til at beklæde stillingen i mindst 6 år, medmindre han har en gyldig grund til at begære sig fritaget. Ingen er dog forpligtet til at overtage hvervet i andre kommuner end den, hvori han har fast bopæl. Den, der har gjort tjeneste som brandinspektør, er ikke pligtig at modtage ny udnævnelse før efter forløbet af så langt et tidsrum som det, hvori han har gjort tjeneste. Brandinspektøren kan med 3 måneders varsel afskediges af kommunalbestyrelsen, og han skal afskediges, når han er fyldt 67 år, medmindre justitsministeren meddeler undtagelse herfra eller andet følger af bestemmelsen i stk. 7.

Stk. 3. Brandinspektøren oppebærer et vederlag, hvis størrelse fastsættes af kommunalbestyrelsen. Justitsministeren kan efter forhandling med Den danske Købstadforening, De samvirkende Kommunalforeninger i Danmark og Foreningen „Bymæssige Kommuner“ fastsætte mindstetakster for vederlaget. § 18, stk. 1, 4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Brandinspektøren skal have telefon, hvis grundtakst betales af kommunen.

Stk. 5. Brandinspektøren kan for sin funktionstid begære sig fritaget for andre kommunale hverv.

Stk. 6. Efter samme regler kan til hjælp for brandinspektøren udnævnes en vicebrandinspektør.

Stk. 7. Er brandinspektøren eller vicebrandinspektøren kommunale tjenestemænd, gælder reglerne i kommunens tjenestemandsvedtægt.

Stk. 8. Råder kommunen over eget udrykningskorps, varetager brandinspektøren den daglige ledelse af brandvæsenet og fører tilsyn med brandmateriellet. I andre tilfælde påhviler det brandinspektøren at have indseende med overholdelsen af de i § 6, stk. 1, nævnte aftaler og at lede den øvrige del af kommunens brandvæsen.

Forslaget.

3. § 7, stk. 1, affattes således:

„I hver kommune udnævner kommunalbestyrelsen en brandinspektør. Brandinspektøren kan være fælles for flere kommuner. Justitsministeren fastsætter regler om, hvilke betingelser der skal opfyldes af den, der udnævnes til brandinspektør.“

4. I § 7, stk. 2, ophæves 4. pkt.

5. I § 7, stk. 3, ændres „Den danske Købstadforening, De samvirkende Kommunalforeninger i Danmark og Foreningen „Bymæssige Kommuner“ “ til: „Kommunernes Landsforening“, og 3. pkt. ophæves.

*Gældende formulering.**Forslaget.*

Stk. 9. Justitsministeren kan udfærdige en instruks for brandinspektører og vicebrandinspektører.

§ 8. I kommuner, der har eget udrykningskorps, antages udrykningskorpsets mandskab af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. I kommuner, hvor der i henhold til brandvedtægten er oprettet én eller flere brandkredse, udnævner kommunalbestyrelsen for hver brandkreds en brandfoged og antager det øvrige mandskab til den stedlige beredskabsstyrke. Brandfogeden er leder af den stedlige beredskabsstyrke.

Stk. 3. Mandskabet og brandfogeden opbærer et vederlag, hvis størrelse fastsættes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 7, stk. 2, 5 og 7, finder tilsvarende anvendelse ved udnævnelsen af brandfogeden og antagelsen af brandmandskabet, dog at den almindelige aldersgrænse i § 7, stk. 2, nedsættes til 60 år for brandmandskabets vedkommende.

§ 9. Brandinspektører og andre befalingsmænd, brandmandskab med kvalificeret arbejde og alt heltidsbeskæftiget brandmandskab skal efter justitsministerens nærmere bestemmelse gennemgå en særlig uddannelse på en central brandskole og have bestået en afsluttende prøve med tilfredsstillende resultat. Brandinspektører, der ikke har kommandoen på brandstedet, skal dog alene deltage i lokale kursus og øvelser efter justitsministerens nærmere bestemmelse.

Stk. 2. Justitsministeren kan gøre undtagelse fra stk. 1, 1. pkt., for personer, der har anden tilsvarende uddannelse, ligesom han kan bestemme, at uddannelsen af visse grupper af brandmandskab med kvalificeret arbejde skal ske lokalt.

Stk. 3. Udgifterne ved undervisningen, herunder udgifterne til lærerkræfter og undervisningslokaler, afholdes for brandinspektører og andre befalingsmænd og for brandmandskab med kvalificeret arbejde af staten og for det øvrige brandmandskab af vedkommende kommune eller private brandvæsen gennem en af justitsministeren fastsat kursusafgift. De øvrige udgifter i forbindelse med uddannelsen, herunder ud-

6. I § 8, *stk. 4*, udgår: „dog at den almindelige aldersgrænse i § 7, stk. 2, nedsættes til 60 år for brandmandskabets vedkommende“.

7. I § 9, *stk. 1*, ændres „en central brandskole“ til: „Statens brandskole“.

Gældende formulering.

gifterne ved ophold og forplejning, rejseudgifter og løn under uddannelsen, afholdes af vedkommende kommune eller private brandvæsen.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om brandskolens organisation og virksomhed.

§ 13. Det påhviler kommunalbestyrelsen at sørge for, at der i enhver tættere bebygget del af kommunen er tilstrækkelig vandforsyning til brandslukning, at der er fornøden opstillingsplads for slukningsmateriel ved vandforsyningsstederne, og at der er den nødvendige vejadgang til disse.

Stk. 2. På vandværksledninger skal der anbringes brandhaner med passende mellemrum. Hvor det findes hensigtsmæssigt, kan der i stedet for brandhaner eller som supplement til disse indrettes vandreservoirer med tilslutning til vandværkets ledningsnet. Kommunen afholder udgiften ved etableringen og vedligeholdelsen af brandhaner og vandreservoirer. Brandhanernes og vandreservoirernes anbringelsessteder skal i kommuner uden brandkommission godkendes af distriktsbrandinspektøren.

Stk. 3. Ved tættere bebyggede områder uden vandværksledninger skal kommunalbestyrelsen efter brandinspektørens forslag bestemme, hvilke vandforsyningssteder der — i fornødent fald efter overenskomst med vedkommende ejer — skal stilles under offentligt tilsyn og opretholdes og vedligeholdes på kommunens bekostning. Brandhaner og vandforsyningssteder skal efterses mindst 2 gange årlig.

Stk. 4. Hvis der ikke ved overenskomst kan tilvejebringes de nødvendige vandforsyningssteder, kan disse eller de dertil fornødne arealer erhverves ved ekspropriation mod erstatning efter de almindelige regler om afståelse af ejendom til offentlig brug.

§ 16. Politimesteren fører tilsyn med brandvæsenet i kommuner uden brandkommission.

Stk. 2. Justitsministeren er øverste tilsynsmyndighed for brandvæsenet i samtlige kommuner.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter de nærmere regler om udøvelsen af tilsynet,

Forslaget.

8. I § 13, stk. 2, ændres „distriktsbrandinspektøren“ til: „Statens brandinspektion“.

9. § 16, stk. 1, affattes således:

„Statens brandinspektion fører tilsyn med kommunernes brandvæsen og er rådgivende for myndighederne i spørgsmål vedrørende brandvæsenet.“

Gældende formulering.

herunder om prøvealarmeringer af brandvæsenet.

§ 17. Justitsministeren udnævner det fornødne antal distriktsbrandinspektører.

Stk. 2. Distriktsbrandinspektørerne skal foruden at bistå ved udøvelsen af tilsynet med kommunernes brandvæsen være rådgivende for myndighederne i spørgsmål vedrørende brandvæsenet.

Stk. 3. De nærmere regler for distriktsbrandinspektørernes virksomhed fastsættes af justitsministeren.

Stk. 4. Udgifterne ved distriktsbrandinspektørernes virksomhed afholdes af statskassen.

§ 18. Der oprettes for hele landet et brandråd bestående af 7 medlemmer, der udnævnes af justitsministeren. Af medlemmerne skal 3 udpeges henholdsvis af Den danske Købstadforening, De samvirkende Kommunalforeninger og Foreningen „Bymæssige Kommuner“. 1 medlem, der skal repræsentere civilforsvaret, udnævnes efter forhandling med indenrigsministeren, og 1 medlem udnævnes efter indstilling fra Dansk Brandinspektørforening, medens justitsministeren udpeger 2 medlemmer. Dersom der sker ændringer i de nævnte kommunale organisationer, kan justitsministeren fastsætte de nødvendige ændringer med hensyn til udpegningen af medlemmer.

Stk. 2. Blandt rådets medlemmer udnævner justitsministeren formand og næstformand, hvoraf den ene skal være en af de i stk. 1 nævnte kommunale organisationers repræsentanter. Brandrådet udfærdiger selv sin forretningsorden, der skal godkendes af justitsministeren.

Stk. 3. Brandrådet skal være rådgivende for myndighederne i spørgsmål vedrørende brandvæsenet.

Stk. 4. Udgifterne ved brandrådets virksomhed afholdes af statskassen.

§ 32. Skorstensfejermestre ansættes og afskediges af amtsrådet. Ansættelsen sker efter opslag. Ved første ansættelse må kun antages faguddannede skorstensfejere, der har gennemgået fagets mesterskole eller har

Forslaget.

10. § 17 ophæves.

11. I § 18, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres „henholdsvis af Den danske Købstadforening, De samvirkende Kommunalforeninger og Foreningen „Bymæssige Kommuner““ til: „af Kommunernes Landsforening“, og *4. pkt.* ophæves.

12. I § 18, *stk. 2*, ændres „en af de i stk. 1 nævnte kommunale organisationers repræsentanter“ til: „en af repræsentanterne for Kommunernes Landsforening“.

Gældende formulering.

en tilsvarende af justitsministeren godkendt uddannelse.

Stk. 2. Amtsrådet fastsætter størrelsen af de enkelte skorstensfejderdistrikter.

Stk. 3. Den afgift, som husejerne skal betale for arbejdet efter § 31, stk. 1, fastsætter amtsrådet efter forhandling med Den danske Købstadforening, De samvirkende Kommunalforeninger og Foreningen „Bymæssige Kommuner“. § 18, stk. 1, 4. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Afgiften tilfalder skorstensfejermesteren, medmindre han oppebærer et fast årligt vederlag af kommunen. De fastsatte afgifter kan ændres af justitsministeren efter forhandling med vedkommende kommunale organisation, såfremt hensynet til deres ensartethed taler derfor.

Stk. 4. Afgiften i henhold til stk. 3 kan inddrives ved udpantning.

Stk. 5. Justitsministeren udfærdiger en instruks for skorstensfejermestre.

Stk. 6. En skorstensfejermester kan afskediges med 6 måneders varsel. Har han gjort sig skyldig i grov eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed i hvervets udførelse, kan han afskediges uden varsel. En skorstensfejermester kan begære sin afsked med 6 måneders varsel.

Lov nr. 164 af 11. maj 1935 om skove, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 247 af 9. juni 1967.

§ 25. Enhver skovejer er til brug ved afgørelsen af spørgsmålet om, hvilke jorder der er underkastet fredskovspligt, forpligtet til at afgive de fornødne oplysninger om den ham tilhørende skov. Oplysningerne skal gives på et dertil indrettet skema, som ved landbrugsministeriets foranstaltning tilstilles skovejeren. Skemaet skal indeholde oplysning om skovens matrikulsbetegnelse (matr. nr., art. nr., ejerlav og sogn), hartkorn (skovskyld) og størrelse samt om bevoksningens art. Det udfyldte skema skal endvidere indeholde oplysning om, hvorvidt ejeren anser skoven for at være underkastet fredskovspligt, og i benægtende fald, hvilken hjemmel han har for en sådan formodning.

Forslaget.

13. I § 32, stk. 3, 1. pkt., ændres „Den danske Købstadforening, De samvirkende Kommunalforeninger og Foreningen „Bymæssige Kommuner““ til: „Kommunernes Landsforening“, og 2. og 4. pkt. ophæves.

§ 18.

I lov nr. 164 af 11. maj 1935 om skove som senest ændret ved § 1 i lov nr. 247 af 9. juni 1967 foretages følgende ændringer:

Gældende formulering.

Stk. 2. Det udfyldte skema skal indsendes til kommunalrådet, der kan forelægge en skovejer en frist på 4 uger til at tilvejebringe de i 1ste stykke foreskrevne oplysninger. Er skovejeren i besiddelse af kort over skovarealet, skal kortet vedlægges skemaet. Kortet vil efter afbenyttelsen i landbrugsministeriet blive tilbageleveret til skovejeren.

Stk. 3. Kommunalrådet indsender det udfyldte skema med tilhørende kort til landbrugsministeriet med sin erklæring.

Lov nr. 84 af 25. marts 1961 om sandflugtens bekæmpelse.

§ 13. De af kommunalbestyrelserne til sandflugtskommissionerne valgte medlemmer fører hver i sin kommune stadigt tilsyn med sandflugtsarealerne og deres benyttelse samt drager omsorg for udførelsen af de arbejder, som er nødvendige til bekæmpelse af sandflugten.

Stk. 2. De kommunale medlemmer bistås herved af en eller flere af sandflugtskommissionen med den overordnede klitmyndigheds godkendelse antagne klitfogder.

Lov nr. 285 af 7. juni 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet som ændret ved lov nr. 291 af 23. maj 1973.

§ 4. Forekomster i jorden kan kun udnyttes efter tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan bemyndige amtsrådet — for så vidt angår arealer, der omfattes af lov om kystfredning, dog vandbygningsvæsenet — til at meddele tilladelse efter regler, fastsat af ministeren. I reglerne skal der fastsættes bestemmelser om offentliggørelse af ansøgningerne senest 4 uger, før afgørelsen træffes, og om bekendtgørelse af de truffene afgørelser. Afgørelsen kan påklages til ministeren af ansøgeren og af enhver, der

Forslaget.

1. § 25, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„Det udfyldte skema skal indsendes til den tilsynsførende med de private skove. Den tilsynsførende kan give skovejeren en frist på 4 uger til at tilvejebringe de i stk. 1 foreskrevne oplysninger.“

2. I § 25, stk. 3, ændres „Kommunalrådet“ til: „Den tilsynsførende med de private skove“.

§ 19.

I lov nr. 84 af 25. marts 1961 om sandflugtens bekæmpelse udgår i § 13, stk. 2: „med den overordnede klitmyndigheds godkendelse“.

§ 20.

I lov nr. 285 af 7. juni 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet som ændret ved lov nr. 291 af 23. maj 1973 affattes § 4, stk. 2, således:

„Miljøministeren kan bemyndige amtsrådet til at give tilladelse efter regler fastsat af ministeren. For arealer, der omfattes af lov om kystfredning, gives bemyndigelsen dog til kystinspektoratet. Ansøgninger skal offentliggøres, og afgørelse kan tidligst træffes 4 uger efter offentliggørelsen. Afgørelsen meddeles skriftligt til ansøgeren. Endvidere meddeles afgørelsen skriftligt eller ved offentliggørelse til enhver, der under behandlingen har rettet skriftlig henvendelse om sagen. Afgørelsen kan påklages til ministeren af ansøgeren og af enhver, der inden afgørelsen har rettet skriftlig henvendelse

Gældende formulering.

inden afgørelsen har rettet skriftlig henvendelse om sagen til amtsrådet henholdsvis vandbygningsvæsenet. Klagefristen er 4 uger fra tidspunktet for bekendtgørelse af afgørelsen.

Forslaget.

om sagen til amtsrådet, henholdsvis kystinspektoratet. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er offentliggjort eller meddelt den pågældende.“